

Acerca de este libro

Esta es una copia digital de un libro que, durante generaciones, se ha conservado en las estanterías de una biblioteca, hasta que Google ha decidido escanearlo como parte de un proyecto que pretende que sea posible descubrir en línea libros de todo el mundo.

Ha sobrevivido tantos años como para que los derechos de autor hayan expirado y el libro pase a ser de dominio público. El que un libro sea de dominio público significa que nunca ha estado protegido por derechos de autor, o bien que el período legal de estos derechos ya ha expirado. Es posible que una misma obra sea de dominio público en unos países y, sin embargo, no lo sea en otros. Los libros de dominio público son nuestras puertas hacia el pasado, suponen un patrimonio histórico, cultural y de conocimientos que, a menudo, resulta difícil de descubrir.

Todas las anotaciones, marcas y otras señales en los márgenes que estén presentes en el volumen original aparecerán también en este archivo como testimonio del largo viaje que el libro ha recorrido desde el editor hasta la biblioteca y, finalmente, hasta usted.

Normas de uso

Google se enorgullece de poder colaborar con distintas bibliotecas para digitalizar los materiales de dominio público a fin de hacerlos accesibles a todo el mundo. Los libros de dominio público son patrimonio de todos, nosotros somos sus humildes guardianes. No obstante, se trata de un trabajo caro. Por este motivo, y para poder ofrecer este recurso, hemos tomado medidas para evitar que se produzca un abuso por parte de terceros con fines comerciales, y hemos incluido restricciones técnicas sobre las solicitudes automatizadas.

Asimismo, le pedimos que:

- + *Haga un uso exclusivamente no comercial de estos archivos* Hemos diseñado la Búsqueda de libros de Google para el uso de particulares; como tal, le pedimos que utilice estos archivos con fines personales, y no comerciales.
- + *No envíe solicitudes automatizadas* Por favor, no envíe solicitudes automatizadas de ningún tipo al sistema de Google. Si está llevando a cabo una investigación sobre traducción automática, reconocimiento óptico de caracteres u otros campos para los que resulte útil disfrutar de acceso a una gran cantidad de texto, por favor, envíenos un mensaje. Fomentamos el uso de materiales de dominio público con estos propósitos y seguro que podremos ayudarle.
- + *Conserve la atribución* La filigrana de Google que verá en todos los archivos es fundamental para informar a los usuarios sobre este proyecto y ayudarles a encontrar materiales adicionales en la Búsqueda de libros de Google. Por favor, no la elimine.
- + *Manténgase siempre dentro de la legalidad* Sea cual sea el uso que haga de estos materiales, recuerde que es responsable de asegurarse de que todo lo que hace es legal. No dé por sentado que, por el hecho de que una obra se considere de dominio público para los usuarios de los Estados Unidos, lo será también para los usuarios de otros países. La legislación sobre derechos de autor varía de un país a otro, y no podemos facilitar información sobre si está permitido un uso específico de algún libro. Por favor, no suponga que la aparición de un libro en nuestro programa significa que se puede utilizar de igual manera en todo el mundo. La responsabilidad ante la infracción de los derechos de autor puede ser muy grave.

Acerca de la Búsqueda de libros de Google

El objetivo de Google consiste en organizar información procedente de todo el mundo y hacerla accesible y útil de forma universal. El programa de Búsqueda de libros de Google ayuda a los lectores a descubrir los libros de todo el mundo a la vez que ayuda a autores y editores a llegar a nuevas audiencias. Podrá realizar búsquedas en el texto completo de este libro en la web, en la página <http://books.google.com>

Princeton University Library

32101 066874395

RECAP

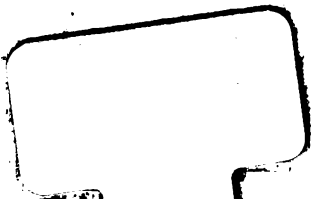
2509

717

509

717

ANNALS

159624g

MICHAELIS PICCARTI,
FRANCI
PROFESSORIS NORICI
PERICVLORVM
CRITICORVM

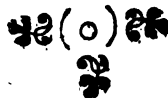
LIBER SINGVLARIS.

Diu desideratus:

Multorum rogatu alterâ jam vice
editus

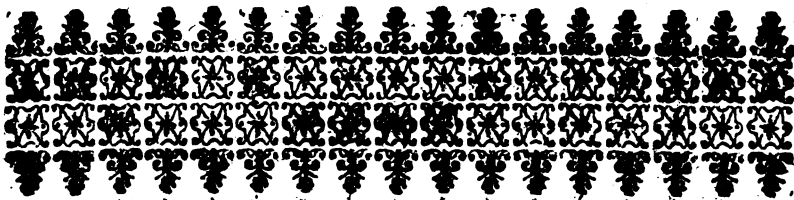
Curâ

IOHANNIS SAUBERTI
IN ACADEM. IULIA PRO-
FESS. PVBL.

HELMESTADII,
Typis & Sumtibus JOHANNIS HEITMULLERI.
Anno dñi 1863.

Juritt, Hamburgi 1804.

*Admodum Reverendo, Nobilissimo Amplis-
simoq; Domino,*

**D. IOHANNI CHRISTO-
PHORO NEVSTETTER**

**cognomento STYRMER EQ;
FRANCO.**

**Cathedralium Ecclesiarum, BAMBÆRGENSIS
DECANO, MOGVNTINENSIS & HERBIPOLENSIS Canonico,
ad S. JACOBVM Præposito Bambergæ, S. CÆSAR.**

MAJEST. à Consiliis,

Domino Meo Clementi.

ERunt fortasse, Reverende admodum, Nobilissime Am-
plissimeque Domine Decane, qui mirentur etiam rin-
gantur: Rev: Dignitatem & Amplitudinem Tuam, in
Optimatum Reip. Christianæ Ordinem meritissimo suo co-
optatam, nugis hisce Criticis à me adiri compellarique, cui
alia omnia potius ex decore consecrari, Dignitatisque ac
Virtutis respectu debuerint. Qui si ita accipi velint, quasi
majora & luculentiora munera splendorem tuum deceant,
tantum adest, ut dissentiam, ut si propugnare hoc sit opus,
in prima sim acie congressurus. Sin ita; quia hæc, ut levia,
ita ignara tibi, etiam despectui sint: nã illi parùm te nosse
videntur, aut inveteratam familiæ tuæ gloriam malitiosè

A 2

dete-

(2000)
2509
717

deterere velle putandi sunt. Non hinc ambitiosè quod
 promptum mihi tamen & facilè foret, ab antiquo repetam
 Majores tuos: omni & belli & pacis dignitate, gloriosissi-
 mè perfunctos. Duos solum attingam Heroes Familix ve-
 stræ: Erasimum Patruum & Sebastianum Parentem; Ma-
 gna, Deum immortalem nomina, nec sine religione ad-
 pellanda. Quorum ille, quanquam multorum, judicare
 de virtute valentium, suffragiis consentientissimis, summis
 dignitatibus ornatus fuerat, primum Canonicatu Cathedra-
 lium Bambergensis, & Herbipolensis Ecclesiarum do-
 natus, mox Jubilæi & Senioris, tandem Præposituræ Com-
 burgensis dignitatibus auctus, tamen omnibus illis, & quæ-
 cunque accedere potuissent aliæ, infinitis partibus fuit su-
 perior, tantoque maximis dignior, quanto fortius eas spre-
 vit. In quo Virtutum, inprimis Magnanimitatis certamine
 vel nihil ei cesserit, vel perparum Frater ut sanguine; ita ani-
 mo conjunctissimus, SEBASTIANUS Pater tuus. Unde &
 factum, ut domus eorum non aliter à doctissimis Germa-
 niæ Viris, quam Athenæum aliquod aut Phœbi Musarum-
 que Sacrarium frequentaretur, (*Equorum innumeronumce-
 ro placet excerpere Magnum illum Francia nostra Ocellum IO-
 ACHIMVM CAMERARIVM Patrem, tantiq; Viri
 virtutum acerrimos custodes utrumq; Filium, IOACHIMVM
 publico luctu denatum & optimo Publico etiamnum supersti-
 tem PHILIPPVM, PETRVM item LOTICHIVM, Virum
 & Poëtam optimum celeberrimumq;, FR. MODIVM, Virum
 quæ Eruditissimum quæ Candidissimum. Deniq; CVNRADVM
 DINNERVM, Ictum, PAVLVM MELISSVM, POSTHI-
 VM, & alia prisca Virtutis Sapientia columina.*)

Qui & gratæ hæc habuerit studia nostra, nec fovenda
 solum sibi sumere, sed & tibi, quem dignitatum bonorum-
 que

que hæredem superstites videre, duces autoresque exsistere, conjungendi cum Reip. cura, in qua totus eras, & omnium liberalium doctrinarum cognitione, cujus non admirator solum magnus, sed & præcò facundus Modius fuit, studium quoque & favorem literarum harum: Quorum tu voluntatem ita superasti, ut penè gloriæ illorum prævaricari voluisse malevolis videri possis. Aliter autem accipere, Sapientissimi multis retro annis, Præsules Germaniæ nostræ, qui ex suis Virtutibus & fatis, aliena metientes, non solum admirati te sunt, & in oculis animoque habuere, sed & congestis in te certatim Amplissimis dignitatibus, ostendere publicè; te sic narum, sic eductum, sic exercitatum fuisse, ut nihil dari possit ardui & difficilis negotii, nihilque reperiri vel utile vel honorificum, quod à tua Sapientia & Virtute non debeat expectari, non possit effici.

Hunc talem, admodum Reverende, Nobilissime & Amplissime NEVSTETTERE, cum te non solum esse volueris, sed & luculentissimis exemplis docueris, nemo Bonus mihi vitio vertet, si antiquam Phœbi Musarumque Coloniæ quæram ego quoque; fanumque hoc ingressus, pœnam & meum aliquod, quanquam levidense donarium; votum pro incolumitate tantorum numinum, quæ in te vivunt, atque utinam non tecum moriantur, concipiam & memoriam meî tibi commendem. Trahit me huc Urbis, cujus tu Smaragdus es, ut Universæ Franciæ unio, præterea Amor, quæ Majores meos produxit & duobus, & quod excurrit, retrò seculis fovit, parentem etiam meum in lucem hanc extulit. Eam in te, quem præsidium ipsa suum libenter agnoscit & colit, salutare quoque volui, nec te ut credo invito: Non enim abludit à magnitudine vestra, splendoris

EPISTOLA DEDICATORIA.

doris aliquid scenerari ijs, qui de Virtute vestra eximie sentiunt.

Accipe ergo Reverende, Nobilissimeque Domine, & utraque causa quidem libellum hunc, eumque praesidio, & auctoritate tua muni, & monumentum observantiae in te meae, vel in extremo angulo augusti pectoris tui suspende. Erit forsan, ut cum tempore sequatur donum aliud, teque magis dignum. Ita ut Vir Splendissime vivas & valeas, DEVSQUE Opt. Max, & vitam mihi & vires largiatur, praestandi aliquando, quod yovi: Vale etiam, literarum literatorumque praesidium & decus, rebusque gerendis quam ditissimè exavita propriaque Virtute praesto,

ALFORFIO Extremo Januario Anni post partam à Christo Salutem M. DC. VIII. quem tibi felicissimè evenire opto & foveo.

*Admodum Reverende Nobilissimaeque
Dignitati, Virtutisque tuae*

Deditissimus

Omni observantia & cultu

M. MICHAEL PICCARTVS
Francus, Professor Noricus.

AD

PERICULA hæc, LECTOR candide, cur nunc
 temporis emittam, causam dico duplici
 de causâ: primum ut de ijs iudicium meum,
 audias tu; deinde ut ne reformidem tuum.
 Adulescens partim Præceptorum monitu,
 partim ingenii propensione, humanioribus
 studiis addictus, vidi ætatis illius gloriam esse,
 notasse, quæ aut viderentur in bonis Auctori-
 bus mutila, manca, depravata, aut meliora fie-
 ri posse emendatione vel à MSS. vel ab inge-
 nio. Itaq; hanc quidem viâ institi etiam ipse,
 nam istam per inopiam codicum parùm licu-
 it. Notata sunt mihi pauca quædam, eaq; levi-
 cula & neglecta potius aliis Criticis, quam non
 visa. Ea pressi hæctenus, quia mea ipsius æsti-
 matione non digna viderentur, quæ lucem
 viderent. Succrescente ætate, quod fieri amat,
 in lectione Scribtorum quandoque versanti,
 quædam occurrere non magna quidem illa
 quoq; , meliora tamen, nisi fallor, istis de qui-
 bus modo dixi. Ea cum vidissent apud me A-
 mici, nec improbarêt, cogitavi edere, Lector,
 ut cerneres & iudicares ingenii vel profectû
 vel defectum: omnino autem aliter ne acci-
 perer,

perer, nisi ut adulescentiæ labores. hoc est, uno
 ut te absolvam verbo, nugas, quæ ipsæ tamen,
 si non alios, hodiè tamē qui sunt, adulescentes
 afficiant. Et præstat profecto, aliquid operis
 vel tantilli ætati illi præire, quam exemplo ad
 torporem & ignaviã invitare, pronã illo suapte
 spõte. Ita ergo, ut dixi, cape Lector, nec ex hoc
 opusculo totū me metire. Alia mihi nunc &
 graviora sunt studia. Hęc, quæ do, & aliūs fuere
 ætatis & nunc sunt mihi *παινεγα*. Si quid com-
 peries hic fortè, notatū jam ante aliis, serio te-
 stor, nec visum mihi nec lectū, nisi cū innuo.
 Neq; in his talibus opus fuit alienæ industriæ
 catillatorē sive sublingionem esse, & *γίλωτα ε-*
φλοπάσει. Possem id minori facere periculo, in-
 scribis gravissimorū Philosophorū doctissi-
 mis, quæ nondū edita penes me habeo: sed nec
 ita factus sum, nec ita doctus. Quod te præmo-
 nendū duxi. Bene vale &, si faveris brevi librā
 quoq; secundum expecta. Ad Valerium etiã
 Flaccum, cujus, si Deus vitam protraxerit, Edi-
 tionē & justos adorno Commentarios, si quæ
 habes subsidia, amicè quæso, quisquis es, bono
 publico literario confer & communica.

PERICVLORVM

MICHAELIS PICCARTI

FRANCI

PROFESSORIS NORICI

LIBER SINGVLARIS

CAPUT I.

Bucephali Etymon inquisitum.

Magna est inter Grammaticos lis : Bucephalo, Alexandri equo celebratissimo etiam Historicorum monumentis, unde nomen fuerit. Sunt qui dicere non erubescant, caput ei bubulum fuisse : O cor hominum sive os potius : scilicet tantum regem monstro delectari potuisse ? Alij his haut multò meliores, à capitis magnitudine dictum, se nobis persuadere postulant : Sed enim in compositione augere, hoc verò esse clamant, quod pueri sciunt. Sic βουλιμον dici, sic alia infinita : Sunt denique alij qui Bucephalon dictum sentiunt, quia caput bovis armo ejus impressum fuerit : Errant omnes, nec mei animi, eos ire refutatam, qui cæterarum rerum doctissimi : Primi certè seipso s fati sui erroris convictos adtinent, secundi non considerasse videntur descriptionem sive dotes boni Equi, quali Alexandrum usum nemo negàrit, apud Virg. 3. Georg.

— — illi ardua cervix
Argentumque caput ;

Varro

Varrò exiguum requirit, Columella si eum & pelle prope modum solis offibus adhaerente. Proximi veritatis arcem tertij sunt, nondum tamen in ipsa: Nostentabimus: In Thessaliâ Equi olim habebantur præstantissimi; docet Oraculum verus:

Ἴππον θετταλίαν ἐλακείσαι μόνον τὴν χυμναίαν.

Item Lucill: qui in reliquijs (quas pari studio & felicitate collegit ediditque juvenis Nobilissimus; juxta & Eruditissimus, Franciscus Douza) lib. 30. Amicam suam ferocem acrem & superbam, elegantè traductione, *Equam Thessalam* appellat argute. Hujus regionis Equi varijs notis impressis sive potius injustis nobiles fiebant: Inter alias multis inurebatur *βουκέφαλον* herbæ figura: Quo signo notati, dicebantur *Bucephali*: Neque enim *Γραμματικός* hic audiendum, qui suum hoc Alexandri Equo & proprium esse nomen censent. Frustra illi sunt cum isthac censione sua: Equi hoc nomine apud antiquos multi, Ampliter testis Aristophanes, ἐν Ἀνεγγύρα; μὴ κλαι, inquit, ἐγὼ σοὶ βουκέφαλον ἀνεγγύρα;: Et iterum: ψῆχει τὸ ῥέμα τὸ βουκέφαλον καὶ κοππασίαν (κοππασίαν obiter noto equum dictum litera Κ notatum, quam Vett. κόππα, docente Scholiaste Aristoph. in Nubibus, & Eustathio enunciabant, quemadmodum Samphoran litera Σ notatum, quia Dorienses illam literam San dicebant, teste Athenæo, ut docuit me, ex illis, Cælius Rhodiginus lib. 4. c. 31.)

Facit hæc Apul. locus xi. Miles.

Famulis meis equum illum meum reducentibus, quem diverse distractum, nota dorsualis agnitione recuperaveram. (sic rectè emendavit eum locum Schickeradius) sed dicere non sufficit: Auctorem sententiæ meæ do Etymologici Auctorem: βουκέφαλον ὁ ἵππος, inquit, ἔστιν ἄλλοζανδρῶν ἵππος.

ἑκείνη, ἢ ὡς τῆς οἰοῦνται, ἔτι βεδοῦ κέρτατα ἔχει (notate
 aliam opinionem) τοῦτ' ἂν ψαδὲς, ἐπομῆτ' ἂν ἔσο' Ἀλε-
 ξάνδρῳ χρυσοῖς, ἀλλ' οἷ ἄτως ἐο' Θεσσαλίᾳ ἐναλλεῖτο οἱ ἰσχυροί
 ἔχοντες ἑγκικαυμδρὸν βενεράνιον.

Cujus rei causas indaganti, primùm omnium venit in
 mentem, Thessalos olim veneficiis Magicisque artibus fu-
 isse famigeratissimos. Plautus Amph. sc. Vos inter vos:
Thessalum veneficum. Horat. Od. 27. lib. 1.

*Quae saga, quis te solvere Thessalis Magus venenis quis
 poterit Deos.* Tibull. lib. 2. Eleg. 4.

Quicquid habet Circe, quicquid Medea veneni,

Quicquid & herbarum Thessala terra gerit.

Jam τὸ βενεράνιον, quod Latinis Antirrhinon, ex vires cre-
 duntur docentibus (ut me monuit CL. & Conjunctissimus
 Collèga meus CASPAR HOFFMANNVS Medicus & Philoso-
 phus summus) Theophraste, Dioscoride, Plinio, ut à qui-
 bus gestetur, ijs gratiam conciliet, honores, dignitatesque
 augeat, venena innocua faciat, Magicas incantationes abi-
 gat, Theophrasti verba, 9. hist. Ἀκλῆται γὰρ πῶσιν αἰὲ κτῆ-
 εἰν τὸ ἀναρῆνον καλεῖμενοι. κάρπων ὡσπερ μόχθ' εἶτας ἔχῃ, τόν-
 δε δὲ πῶ τὸν ἔλεφάντην ἀδοξεῖν. Dioscoridis lib. 4. c. 128,
 Ἰσορῆται ἢ τὰ το' αἰστωαθῆς εἶναι φαρμάκοις πεισπιδωροὶ δῆ-
 χαρον π' ποιεῖν ἀλεξόμενον σὺν ἑλαίῳ κριθῶ. Plinius eadem
 lib. 25. c. 10.

*Anarrhinon vocatur sive anorrhinon sive Lychnis agria
 semine vituli narium, & hoc perunetos venustiores fieri, nec
 ulla malo medicamento ladi posse aut veneno, siquis in brachi-
 ali habeat, arbitrantur Magi.*

Matthioli scribit Scorpjos attractos duntaxat hac planta
 torpescere. Matthioli sumsit ex Plin. libr. 2. cap. 26. Lych-
 nis sylvestris, scorpionibus adeo contraria, ut omnino visa

ea torpescant. At Lychnidem sylvestrem etiam Antirrhinum non vocari scribit non tantum ipse, sed & Diosc. loco citato. An forte supersticiosissimum hominum genus, fascinationis mirum quantum metuens, etiam effigiem ejus ad eadem facere censuit. Hoc amplius: si Bellonio fides habenda, Viro certe plurimi rerum usus &, ut ego existimo, fidei Alexandri Bucephalus Equa fuit non Equus. Refert enim ille:

Incola urbis Philipporum lapidem ex marmore Thasio ostendunt excavatum, quem Equa (ita per Excellentiam Bucephalum appellant) praesepe fuisse dicunt.

CAPUT II.

Leviter & modestè à sententiâ duorum magnorum Virorum discessum. Jaeturæ pro impensis. Nec pro & non divisim.

Verba sunt C. Julii Caesaris lib. VII. de Bello Gallico:

Germanos atque Ariovistum sibi adiunxerat, eosq. ad se magnis jaeturis pollicitationibus perduxerat.

Eum Caesaris locum magnus quidam Vir in mendo cubare ait, ideoque censet legendum, suadente, ut ait, sententiâ: pro jaeturis, capturis: Mihi verò liceat leniter & leviter dissentire: Tò jaeturis enim adferere mihi certum est: ut qui jaeturas pro impensis dicere bonos auctores scio: Cic. pro L. Manil.

Nunc quâ cupiditate homines, quibus iacturis, conditionibus in provincias proficiscantur.

Et lib. 6. Ep. ad Att. Ep. 1.

Quid enim potest esse tam dissimile, quam illo imperante exhaustam esse sumptibus & iacturis provinciam. Gloss.

Gloss. vetus: *τάξια δόσβολη, βλάβη, εὐβολη, ζημία*. Et ne simpliciter insaniam, vulgatam in Virgil. Lectionem adsceram etiam contra Gul. Canterum, at quem virum. Versus est. 3. Georg. de Equo vetulo:

— *abde domo nec turpi ignosci senectæ.*

Canterus legit *abde domo & turpi s. f. Senectutem enim turpem* nemo inquit ignorat.

Ego non solum ignoro esse turpem, sed contrarium scio. Equi boni senectutem esse honestam: Valere ergo particulam, *Nec*, divisim ajo *Et non*: hoc sensu: *Abde domo & ignosce non turpi senectæ*. Juvat me Servius Petr. Danielis, cuius verba subscribam:

Cicero in Catone maiore & laudat & vituperat senectutem: unde dupliciter hunc locum intelligimus: aut nec ignosce turpi senectæ: aut Non turpi senectæ ignosce, id est, abde & ignosce senectæ quæ turpis non est, quia per naturam venit.

Cæterum particulam *Nec* divisim habere significationem aliquot locis notavi. Ovidius:

Ora nec immundâ mane lavabis aquâ.

id est, & lavabis ora aquâ non immundâ. l. penult. ff. de re milit.

Quod si ratio constiterit nec desertorem fuisse apparuerit.

id est, apparuerit non fuisse desertorem. Arnob. lib. 1.

Eius voluntate & arbitrio & interire & solvi, nec solvi possunt nec interire.

id est, & non solvi possunt & non interire.

CAPVT III.

Amphitruo Plauti examinata.

Vere quidem Arnobius libr. 7. Adversus Gentes:

Ponit animos, ait, Iupiter, si Amphitruo fuerit abbas, pronunciat fuisse Plautinum.

C 2

Egre-

Egrogie enim & acri aceto Gentilium superstitio in ea perstringitur: Erudita tamen Comoedia est mediis fidus & multâ antiquam historiam face inlustrans. In ea nuper cum essem, hæc è Manuscr. Birckeimeræ Bibliothecæ notanda sunt visa.

Primâ scenâ quâ Sofia pugnam herilem graphicè depingit, de equitibus ait:

Cum clamore involant impetu acri.

Versus claudicat; cui Lambinus consulere sese studens, *ta impetu*, quæ particulam adiunxit, rectè quidem ad versum, minus ad sententiam. M. S. *impetu volucris*: quod etiâ si ingratum videri possit delicatioris palati hominibus, propter nescio quam molestam repetitionem, tamen Plauto familiare est; & celeritatem mirum quantum arguit.

Sc. Age ita: Sic legitur.

At ego nunc Amphitruo, dico, Sofiam servum tuum;

Præter me alterum, inquam, adveniens faciam ut offendas domi.

Davo prognatum patre, eadem quæ ego sum forma, at a te item.

Versum postremum sic legerim:

D. p. p. eodem, quo ego sum, forma eadem item.

Certè sensus concinnior, si quid mihi iudicii, & ætas consimilis quæ ex adspectu iudicetur nondum videre potui, non potui tetiam Lipsius lib. 1. de Militiâ Rom. Diat. 3.

Sc. Spes atque opes

Bro: *Tua Bromia ancilla. Amph: totus timeo ita me increpuit Iupiter.*

Lego ex M. S. *ta ut tremo*, quod commedius ad versum ad sententiam.

paullo post:

— *Ibi continuo consonat*

*Sonitu maximo, ades primo ruerere rebamur tunc
Ædes tota consulgebant tua quasi essent aureæ*

Rectius forte:

Atque tota consulgebant ea. q. e. a.

Non hîc ulla venustas geminationis, quæ supra.

Sc. extrema.

*Tu gravidam item fecisti quum in exercitum profectus. l. ex
M. S. meo Tu q. i. fec. quam in e. p. quum, id est, priusquam.*

Quod J. Gul. habuisse in mentem vehementer gaudeo.

Prologo Eiusd. fab. quod legitur: *Propterea pace adve-
nio: illud pace* Interpres Lambinus, Vir magnus, explicat,
pace, id est, bonâ vestrâ veniâ, bonâ cum gratiâ. Liceat
modicè & modestè dissentire, *pace* idem valet, quod pacifi-
cè non tumultuânter aut superbè. Confirmat me CL. RIT-
TERSHVSI mei Guntherus, qui in vita Friderici Barbarossæ,
lib. 3. vers. 375. canit:

Si modo pacè venis, si pristina jura fidei

Ac benè promerita conservas integra matri.

CAPVT IV.

Apuleius aliquot locis tentatus.

VERè cènsuir illud Naturæ Miraculum J. Lipsius de Apu-
leio scribtorè docto non literas solum & mores veteres;
verum etiam elegantiam, adeoque diligente Plauri æmulo.
Verè, inquam, &, absque solum fuisse literarum illis pesti-
bus, dignus esset non laude modo bonorum, sed imitatio-
ne doctorum eum iudicio. Laborare in eo perpurgando
& pristino nitore restituendo viri juvenesque magni. Bero-
aldus, Steevvechius, Colvius. Vulcanius, Sickeradius, alij,
& carum ante studio suo chariorem usque fecerunt. Hæc

neglexisse potius videntur, quam non vidisse: Libr. 3. Miles.
Exempl. Vulcani pag. 38.

Per pignarum caritatem mæstus tunc hos tunc illos deprecabar.

Lego. *Nunc hos nunc illos.*

Sic Virgil. 5. Æn.

Nunc hos nunc illos aditus omneque pererrat.

Arte locum. pag. 39.

At ille non contentus, quod mihi nec adfidenti salutium perhibuit, Lego: prahibuit. Pro prahuit.

Sic Plautus Mænech. *Nimioque edo libentius molitum, Quam molitum prahibeo.* pag. 40. *At ego ut primum illam laciniam prahenderam, fixus in lapide steti gelidus. l. fixus in lapidem, sic infra libr. II. pag. 202. in aspectum meum attonitus.* pag. 41. *Verum statuae & imagines dignioribus, meisq; maioribus reservare suadeo. l. meq; maioribus: neq; me Colvius impedit.* 46. p. *Et illa quidem magnis suis artibus. l. magicis suis art.* Nam de illis ei sermo. 48. p. *Deiecto ut aque & quassanti capite ac demussata contumelia. Sunt qui malint casanti, id est, ad casum prono. Ego quassanti retinco. Vox ea pulchre stomachantium item superborum & magnificè se efferentium. Asin. Plaut. sc. Ut demonstrata. quassanti cap. incedit.* Apul. ipse lib. 2. & 3. eadem voce utitur. Libr. 4. pag. 62. in lepida illa narratione compilationis ædium Democharis, Legitur:

Namque dum reduces socios nostros suspensus operior, quidam servulus strepitu scilicet divinitus inquietus.

Malè cohærent; strepitu si quis excitetur, divinitus fieri vix credo. Aut ergo facessat illud strepitu, aut legendum forte sit, strepitu scilicet diutino inquietatus.

CAPVT.

CAPVT V.

παρρησιον vulgo in vitio, à veteribus adfectam sæpe videri. **C O P I A.**

Sunt multi qui nauseam concipiant sicubi videant literas easdem vocum initio coaptari & colligari, idque in vitio ponant, neque vereantur *ἁλοχολογίας* ne solœcismum dicam optimis auctoribus impingere. Ego tamen non fortè ab ijs factum, aut imprudentia dicam, sed vel jurare ausim, adfectare solitos studiosè huiuscemodi *παρρησιον* quamquam ex intervallo. Fundum hujc rei Mûsam Latiam Plautum ecce dabo. Casin. sc. fenim: *Mala mala malè monstrant.*

Amph. prol. *Virtute dixit vos victores vivere.*

Sic eadem Amph. se. principe; *Optumè optumo operam das optumam.* Asin. sc. ubi ego: *Approperabo ne post tempus prada presidium parem.* Placuit item vitium scilicet Virgilio quòque 3. *Æn. Anchisen agnovit amicum, & ibid. Sola mihi tales casus Cassandra canebat. & alibi. Sate saxa sonabant.* Etiam Servl verba omittere hic non debeo: Inquit ille super ea, 2. *Æn. verba:*

Hic aliud miseris maius multoque tremendum.

(Ita enim malo transposità voculâ)

Apud veteres, incipere à similibus vitiosum non erat, & tursunt 3. Æn. ad illud quod ante monuimus: Casus Cassandra canebat. Hæc compositio jam vitiosa est, qua veteribus placuit. Non abstinuit quoque Catullus, cum ait:

— *In collo sibi collocare posset.*

Immo quod mirere nec refugit Pater Eloquentiæ Cicero versu illo nobili:

O fortunatam natam me Consule Romanæ.

Festus in lit. L. versum citat Nævl.

Libera

Libera lingua loquimur ludis liberalibus.

Putant (ut & hoc addam) immò, jurant Grammatici, *Copiam* singulari numero rerum quarumvis abundantiam, plurali militares solum sive exercitum notare. Vellem legissent diutius diligentiusvé Ciceronem, aliter censuissent, libr. 8. ad Art. 19.

Neque solus cum ista copia tantam multitudinem sustinere poteris. Ibid.

Quamobrem te magnopere hortor, ut quam primum cum omni copia huc venias.

Non observavit quoque edictionem illam Virgil. II. Æn.

Incurrunt densi simul omnis copia Teucrum.

Eodem ferè modo Apul. libr. 4.

Nec inermis quisquam de tanta copia processit, sed singuli fistibus, lanceis, districtis denique gladiis armati muniunt aditus.

CAPVT VI.

Asinaria Plauti tentata illustrata.

IN lepidissima illa comparatione Amatoris cum Avicula apud Plautum Asin. Sc. unum quodque legitur:

Aves sepe edunt, semel si sunt capta, rem solvunt aucupi. Rem solvere, nescio quomodo hoc loco non Plautinum, quamquam Latinum & alibi ei usurpatum. Resolvere Germanum ejus puto, sic inf. loquitur ead. fab. sc. Quid hoc negoti. Eho ecquis pro vectura olivi resolvit? Resolvit, Epid. sc. Fecisti. Leno omne argentum abstulit pro fidicina, ego resolvi. Herat. sat. 3. libr. 1. Litrem qui lite resolvit.

Certè ita sensus concinnior. Versus legibus suis conformior. *Rem* pro patrimonio, facultatibus sæpè, pro symbola nondum legi accipi. Ead. sc. paullo ante; in Argyrippi (Hoc

(Hoc enim adolescenti in illa fabula nomen, ut monuit Gualielmius) objurgatione, qua lenz maleficos mores non sine magno stomacho recenset, ita legitur:

*Vbi quid dederam, quasi columba pulli in ore amba mea
Erasis.*

Lambinus alludi putat ad columbarum in osculando improbitatem & nequitiam, adducitque in eam rem Poëtarum exempla. Ego uti non nego columbas columbatim vivere, id est, se plus satis invicem osculari, ita cæcior Tiresia sim, nisi videam ad palpum illum osculorum Agrippum respicere: Alio tamen verba illa *columba pulli* referenda planè, pleneque scio. Pulli columbarum esurientes osculis suis ori progenitorum insertis pasci consueverunt: quare Agrippum respicere primo ad cibum iudico, quod arguant præcedentia. *Vbi quid dederam?* *Ἐν Ἀγρίππῳ μίτρον* (ut Philosophi loquuntur) ad osculorum levitatem digitum insendere, quo tamen iudicio meo Legis Valeriz beneficium acquaquam sublatum velim. Secna proxime sequenti multa Romana superstitionis, quæ in Auguriis, tangantur, de quibus consulendis Livius, Horatius, Plutarchus. In recentioribus Alexander ab Alexandro, Tiraguellus, Peuceerus. Eleganter Varro irridet insciam an dementiam illorum, Deos otiosos & feriatis fore inquires, si sua consilia corniculæ crederent, aut corvo hominibus indicandi, Mordacius, Prudentius.

*Cur Curvæ in campis cornice vel oscine parra
Nemo DEVM monuit persturos marce sinistro,
Tercentum Fabios,*

CAPUT VII.

Comœdiæ Plautinæ aliquot tentatæ.

IN Captivis sc. Injicito: legitur hodie apud Plautum:

D

Heg.

Heg. *Adstringite istis, sultis, vehementer, manus*

Tyn. *Tuus sum tuas vel praecidi jube.*

Legatur concinnius, nisi me animus fallit:

Tua sunt, tu has vel praecidi jube.

Sic ut verba sint offerentis Hegioni manus sive lorarius tunc sciendas: Er posterioram quidem Emendationis hujus partem Lib. Vett. manifesto agnoscunt.

Casin, sc. Vbi ego.

Nunc tu si velis me subicere.

Magis probo veterem lectionem: *si venis me sub.* Vere enim Plautinum, hoc est; sic Most. *dicam dabo.* Virgil. *Ecl. 2. Orat abducere.* Loco movit, quod praecederet ubi *ques*: quod tamen non erat tanti: *Subicit* apud verbum Lambinus valde foris quatit: Ego *putam subicere* pro subigere positum. Literas enim G. & G. saepe permutari ostendit Schoppius in arte Critica. Sic Amph. in MS. Camer. *Ut nempe cessissem publicam,* legis *pro gessissem* in Epid. *Artem pro artibus.* Apud Apuleium contra G. pro G. positum observavit CL. R. T. TRASH. *procul ergo facies abigerant cuncti, abigerant.*

Porro. Mil. Voluptas. Sic legitur

Py. *Cupio hercle, equidem, si illa tibi.*

P. *Qua cupit.* Lego *Quin cupit*: Quin inter alias significationes etiam vehementer adferebat: Illud alterum nescio quomodo frigidiusculum est.

Ead. fab. sc. Ducite: *Aliter hinc a nobis ne sis frustra*: si melius: *Aliter haud abibis*; nisi concessus sit sermo, quod dicendi genus non est insolens. Ead. se pro, *post tibi, lego post ibi*: sed hoc aliis credo visum.

CAPVT. IIX.

Apuleius Correctus.

A Pulcium in manus sumo & in lib. 5. incido his diebus
Ejus initio legitur: Iam

Tam scies abinroitu primo Dei cuiuspiam laculentum & amantem te videre diuersorum.

Legendum cenfeo : *Tam scires : Qui loquendi modus Apuleio per quam familiaris libr. 7. Pampam cerneret omnis sexus, libr. 8.*

Cerneret nam tam hercules memorandum quam miserandum spectaculum, & rursus eod, lib, pag. 141. ubique plures. Et Petron; Scires non libenter seruire, item; Putares ab eadem anicula deductum. Idem; Pantomi morum non patris familia trislinium crederes, Plaut. Curc. sc. Daté viam. Scires velle gratiam tuam.

Non diffimulabo tamen apud Senecam libr. de Provid. Divin. legi : *Vide quam alie ascendere virtus debeat : Scies illi nun per secura vadendum esse, Nisi f. ibi legendum sit: Scias, aut scires etiam sicut Seneca ipse alio loco, Ep. 86. Qua scires Catonem tibi adilem aut Fabium Maximum, aut ex Cornelijs aliquem sui manu trasperasse.*

Quod ibidem Seneca illos ait : *qui super gemmas & monilia calcant, & rursus pag. 76. aurum calcant, id & Seneca habet. Ita enim Philosophiæ Genius ille Ep. 86. Eo deliciarum pervenimus, ut nisi gemmas calcare nolimus.*

Referri huc locus Pacati possit : *Quisquis aurum gemmasq; privatis pedibus operabit. Et Martial. libr. 14. Calcatus quo tuo sub pede luceat onyx.*

Ibidem pulcherrime sequitur, *Vox sua corporis nuda & Quomodo eleganter Ovid. quoque 12. Metamorph. nudus arboris Ohtrys erat. Eodem modo; Viduata maritimum; Viduata Pharetra. Horatio. Viduare enim Vert. non quod Servius vult, qui Horatium eo nomine reprehendit, saltim de uxoribus dicitur, aut quæ sub foeminino sunt genere, sed omni spolio.*

Auctor Festus: *Viduerit is Calamitas est quod viduerit be-
nis.* Hoc posteriori modo intelligendus & explicandus ille
Virgilij locus. Pag. 75. ejusd. libr. *Euryfasis tamen procedens
te consuetudine & affectione roborata. Deam quoque illam
Deus maritus efficiet: Sensus pro tamen poscit tandem. Ni-
hil tamen mutare ausim.* Sic enim Apolog. 1. *Cedo nunc, etsi
inspexisse me fateor, quod tamen crimen est imaginem suam
nosse: pag. seq. legitur: Sciet se non ancillas, sed sorores ha-
bere maiores. Iegerim sciat: Ejusd. lib. pag. 28. illa mihi ad-
hibenda erit nec ulla alia, qua castiget nugonem istum, Pha-
retram explicet & sagittas dearmet, arcum denodet tadem
defflammet &c. l. Pharetram expalet, sensu obvio & con-
cinno.*

CAPVT IX.

Apuleius emendatus, illustratus.

IN Apuleio multa superesse auctori suo ignora post aliquo-
rum diligentiam ostendi jam supra, ostendam etiam hoc
capite: Initio libri VI.

*Animo tanto cupidior & iratum licet si non uxoris blan-
ditiis lenire, certe, servilibus precibus propitiare:*
Multo concinnius est, uxoris blanditiis lenire: sic ut respon-
deat precibus servilibus. Eod. libr. pag. 95. *Oves ibi nitens
res auriq. colore florentes dicit: Credo Lucretium imitatus,
qui non minus venuste, florentia lumina flammis dixit. Paul-
lo ante: Se pedum populorum undam fornicarum copiam no-
minat: Eleganter; sic Virg. Georg. 2. domum alta superbis
Mane salutantum totis vomit aethus undam.* Consule in d.
Lucretianum Gifian. In unda aerea. pag. 99. *Huic squalido
feni dabis naulis nomine de stipibus, quas feret alteram. Nau-
lum pretium pro transvectione per fluvium est Chzroni da-
ri solitum: quod Græcis δαναός dicitur.* Ery-

Etymolog. Δαναίης νόμισμα. ἔστι βαρβαρική πλεον. Ἰβέ-
 λυ, ὁ τις νεκρὸς ἐν τῆς εὐμασίου ἑλισσας &c. αἰγῆλαι ἢ Δαναίης
 ἢ τοῖς Δαναοῖς ἰμβραλλόμενον. Δαναοὶ ἢ ὁ νεκρὸς τοῦ ἑλ' ἑλεος,
 Δανά γὰρ ἔ' ἕλεσ' : Qui locus huic explicando egregiè facit.

Etymolog. citat ex Callimachio quoque locum. pag.
 102. *Venus suavi Musica super ingressa formosa saltavit. L.*
Formosè saltavit. Sic de ead. i. *dulcè subridens. s. libr. 5. ini-*
tiò ἢ suave recubans. pag. 105. *Quod si vere jupiter mugivit*
in bovem. L. in bove ἢ sequitur enim ἢ potest in asino meo latere
aliquid &c. pag. 117. lib. 7. *visitur. Adeo prepotens ille Ty-*
rannus sic parcus ordēs fuit. Scio Apuleium delectari *παρο-*
ύβριον & libenter κλαυδῆζεν ἢ non incommodè tamen du-
ctum literarum quis advertens legere possit. A. p. i. T. de
parcus ordēs fuit, vel etiam triparcus. p. 102. extrema legi-
tur. Multos ego scio non modo asinas nam inertes verum etiam
ferocissimos equos tali detestatione mansuetos (ac mansues)
factos, quæ lincis inclusa, Orosiam respicere censeo, pro man-
suetos, lege mansuetes : Aliquis observatione vocem di-
 gnant censens adscribit ejus rectum: à *mansues*; quod domit
 de corruptum in textum irrebit: *Mansuetem* autem legi et
 iam Notius notat in *Asin. sc. siccine.* Neque obstat *Apul.*
 alibi *Ursam Mansuedicere*, duplicem enim admisisse in-
 flexionem adferere mihi in proclivi fit, si operæ fuerit præ-
 tium. Extremo 7. Cæterum, inquit *Lucius, sitione dolran-*
tis Asthea Meleager Asinus interisset.

Colvius in MS. legi ait *Certum* & quidem non valde
 videtur improbare *Falso*: Cæterum eleganter aliquando po-
 nit præ cæteroquin, alioquin: Sic ἢ lib. 5. pag. 74. *Quarunt*
si quas forte lamentationes acceperis neque respondeas, nec
prospicias omnino: Ceterum mihi quidem gravissimum dolorem
vibi verò summum creabis exitium. Magnus Orosianus in jure

notavit insignia quædam loca: l. si finis a §. postea. ff. de Damn. inf.

Posteaquam autem quis possideri iure Domini a Prætere iussus est, nequaquam locus erit cautionis oblationi & ita Labeo: ceterum inquit nullus finis rei invenietur. l. aut Prætor 7. §. quæsitum est. ff. de Minoribus. Quod circumspicere erit faciendum, ceterum nemo accedet ad emissionem rerum pupillariarum. l. 5. ff. de Donat. inter Virum & Uxor. §. penult. Hoc ita si non per errorem calculi fecit. Ceterum indebiti fidei commissi esse repetitionem nulla dubitatio est.

CAPVT X.

Cornel. Nepos tentatus.

Cornelium Nepotem de Vitis virorum illustrium collatum à Gaspere Schoppio cum Mss. duobus nactus diligenter V. lectiones ad oram meæ exemplaris Ingolstadii Anno 93. excusi notavi: Et licet ille multis ex ijs præclare partem in Verisimilium libris, partem in suspectis emendavit illustravit; reliquit tamen aliqua, forte reservans alteri occasione: Quia tamen studiis hæcæ valedixisse videtur, quædam autem ex reliquiis illis talia esse videntur, ut scriptorem illum puriorem, clariorem, etiam veriore redendant, ea in commune proponemus.

In vitâ Dionis pag. 45. *quæ quidem ille diligenter obediendo, fideliter administrando crudelissimum nomen Tyranni; sua humanitate leniebat*: Non libenter illud *Luxuriam* loco moveo, cum l. pag. 48. eodem ferè modo dicat: *hanc ille non levi obsequio, sed opprimere acerbitate studuit*, tamen non dissimulabo. l. Mss. expressè habere *tegebat. s. regabat*, quod ex illo corruptum quis non videt.

Ead. pag. *integritate morum incidit Dionysius: quo cum gravi-*

peruiter conficitur &c. necque MS. qua cum graui confl. non incommode nec minas latine. pag. 47. ferè extremâ. Nam Dionys ipsi qui sub aduersarij fuerant potestate, regio Spiritus represit totiusq; partu Sicilia potitus est. l. totiusq; eius partu Sic. potitus est &c. p. 84. extremâ: Cum quotidiana maxima fierent sumptus celeriter pecunia de effo. cepit, neque quo minus porrigeret suppetebat.

l. neque, quo manus porrigeret suppetebat: sc. ad accipiendum siue potius ad rapiendum.

In Chabriâ pag. 55. hinc cum refugere non passet. si se in mare deiecisset, quod suberat classis Atheniensium, qua exciperet nauantem, perire maluit, quam armis abiectis nauem relinquere: deie. iubentibus Mss. & ipso sensu negans illud uocabulum: non. in Timotheo pag. 57. & ut in sua manu esset fortuna, quo contenderat peruenit: Lego ex Mss. 1. & ut in sua nauis esset fortuna: Ita suadetibus antecedentibus & sequentibus quod inspecturo locum euidenter apparebit; nec tamen ignota mihi Phrascos vis, in manu esse pro in potestate esse: Plauto meo ueluti suæ & propriæ.

CAPUT XI.

In Seneca dubitatum de quibusdam locis, unus illustratus.

Magna sapientia nec minor eruditio est in Seneca de Ira ad Novatum libris. Velim omnia esse Seneca qua in ijs: aliqua enim & librariis infectis esse ausim dejerare. Cap. 6. lib. 1.

Quid enim prohibet alienis uti ex parte qua nostra sunt: elegantius f. & Seneca magis dignum: ea parte qua nostra sunt. Cap. 11. An tu putas Venatorem irasci feris? an qui uenientes excipit & fugientes persequitur.

CL. &c

CL. & Amicissimus noster Gruterus è MS. suis leg. sa-
spicatur, atqui: non repugno, dicam tamen quod sentio:
leg. cenſeo: geminâ interrogatione, *An tu putas Venatorem
irasciſſeris? an? quia venientes exoptit & f. p.*

Paullo post eod. Cap. *quorum unica illis cura est in alia
negligentibus: Negligentem esse in alia non possum conco-
quere, nec tamen tangit bolum hunc CL. Gruterus: si sit lo-
cus conjecturæ, aut induxerim particulam IN: Aut leger-
im omnia alia negligentibus.*

Cap. 16. *Quare irascar cui cum maximè profum. f: cui
quam maximè profum: sed nihil muto.*

Cap. eod. *At incidit & in viros? Nam viris quoque pu-
erilia ac muliebria ingenia sunt. f. 1. Nempe viris quoque. Ex-
tremo libr. 1. adfert Philoſophus exemplum iræ ridiculæ
partim, partim impiæ.*

C. Jul. Cæsaris: aſpiratus cælo, quod obſtreper et Pan-
tominis, quos imitabatur studiosius, quam spectabar, quod-
que consiliario sua fulminibus terretur prorsus parum
certis, ad pugnam vocavit Jovem, & quidem sine missione
(quæ quid sit Lipsium vide) Homericum illud clamans te-
ſte Dione, ἢ μὲν ἄριστος ἢ ἕβρον: Plutarchus in simili materia
quâ de ira cohibenda agit: duo non minus ridicula Xæris
minus tamen impia facta recenset.

Mari enim sicubi tumultuaretur, nec tranquillam na-
vigationem suis permetteret, plagas & verbera incussit.

Ad montem etiam Atho Epistolam misit:

*Atho infelix ad cælum usque porrecte, ne meis operibus
facias lapides magnos & ad eruendum difficiles, aliquis exci-
sum te proficiam in mare.*

Si quis hæc faciat privatus, insanum dicas & jure. Sed
ubi tantus Rex, etiam insania sub nomine VIRTUTIS veni-
re solet apud imperitum vulgus.

In Me

In Mexicanâ historiâ Lopesij Gomaræ legitur morem
iis populis fuisse, ut cum Regem consecrarent, is juraret in
hæc verba : *Effecturum se, ut sol cursu splendoremq. suum
teneret, nubes pluerent, rivi currerent, & terra produceret
omne genus frugum.* Potest ne altius ascendere vesania ho-
minum.

CAPUT XII.

Festus quâ emendatus quâ illustratus.

IN Festo operâ Illustriss. Viri JOSEPHI SCALIGER edito
& nitori suo magnam partem restituto quædam adhuc re-
lictâ in quibus sc. Juniorum ingenia exerceri possint; Osten-
sum à multis id neque sine ornatu auctoris, neque sine fru-
ctu nostro.

Videamus, num & nos aliquid videre potuerimus quod
juvando illi auctori sit. In Fragmentis Verrii Flacci locus è
Macrobio notatus est lib. 1. qui utrobique in mendo cubare
mihi videtur : Recensetur historia : cum Romæ pestilentia
grassaretur consultum fuisse oraculum, quare id malum
Urbem in tantum infestaret, responsumque, accidere, quod
DI despicerentur, anxia vero urbe super eo responso puc-
rum tandem aperuisse, qui secreta sacrorum ordine in arca
pilenti composita spectaverat. Patrique retulerat.

Verba porro sunt :

*Qui pater cum rem gestam Senæ nunciasset, placuisse vela-
ri loca ea quæ pampa veheretur, atque ita peste sedata puerum
qui antiquitatem sortis absoluerat, toga prætextâ usum, mu-
nus impetrasse. Legendum in ambiguitatem sortis absolue-
rat : Flexa non falsa (inquit Baguvinus Peribæa) aut unum die
ctio Delphis solet. & Serv. in 3. Æn. Apoll. responsa semper ob-
scura sunt vera tamen.*

E

Hinc

4

Hinc ipse Apollo *λοξίας, δὸν τὸ λόξιος ἔχει τὴν λαγ, id est, φωνῆν.* Vt inquit Auctor Etymologici magni,

In Lit. C.

Conflages dicuntur loca, in qua undique confluunt venti: Margo representat lectionem confligunt: quid si legatur conflant: Flare proprie de Ventis.

In Lit. A.

Arcum genus plaustrum est modici, quo homo gestari possit. l. ex Varrone, Nonio, Agell. Arcera: Varro de L. L. Vehiculum ab eo quod vehitur dictum: Ab aliis arcera, qua etiam in duodecim tabulis appellatur, quod ex tabulis cras factum vehiculum ab arca Arcera: Ita inibi lego: Nonius: Arcera plaustrum est rusticum tectum undique q. arca. Hoc Vocabulum & apud Varr. & M. Tullium invenitur.

Hoc autem vehiculi genere Senes & aegroti vestiari solent. Varro *ἄρσεια* *διδακνάλυ* Vehabatur enim cum uxore vehiculo semel, aut bis in anno cum arceram, si non velles stermeret. Agell. libr. 20. cap. 1. Si homo in tunc vocatus morbo, aut aetate aeger ad ingrediendum invalidus est, arcera non stermitur.

In lit. H. *Hircipili duorum pilorum homines: leve est fa-teor. Sensus tamen nullus. Lego Hirtipili Duorum pilorum homines.*

In Nasiterna locus Catonis adducitur ex oratione quam composuit in &c. Sulpicium: Quotiens vidi trullas nasiternas perfusas matellas aequalis matellas sine ansis. Divinus Scalliger emendat Trulleos, nasiternas perfusas matellas: Trullus, si per ipsam liceat, malim. Trulla Varro quae in lavatrinam aquam fundunt. Idem Truellum agnoscit neutro genere.

In obstiner: Versus antiquus citatur:

Sed

LIBER SINGULARIS.

Sed iam se caelo candens auroa

Obstinet suum patrem.

Scaliger de caelo, forte rectius, *sed iam se è caelo.* In Scribas, legitur: *Cum Livius Andronicus bello Punico secundo scribisset carmen quod à Virginibus est cantatum &c. Publice adtributa est (&) in Aventino adis Minervae in qua liceret scribis histrionibusq; consistere: pro illo & lego E I: adis num: sing. quomodo sapè veteres usitavere. Vel lego adtributa & sedes. pro illo consistere non nolim etiam considerare.*

CAPVT XIII.

Apulejus Correctus.

IN Apulei 8. Miles. libro exemplaria unum insedisse errorem post tot Doctorum animadversiones miror, pag. 138 *Gerebamus infantulos & mulieres, gerebamus pullos, anseres, hados, catellos, & quicquid infirmo gradu fugam morabatur: 1. anseres, hados, capellas, libr. 9. pag. 149. per iter arduum scrupis & huiuscemodi stirpibus infestum ad pistrinum quod exercebat perducit: 1. scrupis & cuiusq; modi stirpibus infestum. Cuiusque modi vox proba & Latina restituenda huic scriptori non uno loco, pag. 145. arreptis cuiusque modi telis &c. pag. 208. partim figuris cuiusque modi animalium, quorum posteriorum Emendationem sive restitutionem debere te Lector scias CL. RITTERSHUSIO; Vtitur hac voce ipse Pater eloquentiae Cic. 1. Offic. Et admittenda hominum cuiusque modi multitudo, adhibenda cura est. & pag. 162. At dum fodiens, dum irrigans, ceteroque incurvus labore defecit, ego tantisper otiosus placida quiete recreabar. lego Ceteroque incurvus labore desit. Lib. x. initio pag. 171. Ac languore simulato vulnus animi mentitur in corporis valetudine: forte rectius legatur mentitur corporis in valetudine. p. 173.*

Quo factò maturat a spei vesania præceptis promissæ libidinis flagrat vadimonium. Latine dicitur promittere vadimonium, quare malim: Promissum libid. f. v. pag. 175: Quibus autem verbis accusator egerit.

Florent. Editio *invexerit*. Puto rectissime *invehere*, id est, exaggerare facinus verbis ampliare, & majorem invidiam facerere. Agere verbum huic rei suum non nego, in hac tamen actione gravius illud.

Ead. pag. *neque ad vos que ignoravi possum epuntiare: suspectum illud mihi est ignoravi: quid si ignota aut ignara mihi, quomodo Tacitus fere consuevit semper hujuscemodi vocabulis* *negligeris*: uti ut docuit ex eo Muretus Var. xi. cap. 2. Sic Tacit. lib. 1. Ann. *Gnarum id Casari, lib. 2. per occulta & vigilibus ignara: Sequitur statim: Simul enim finita est dicentium contentio.*

Notetur simul pro simulatque positum ut apud eundem etiam lib. 4, *Sed illico mulier que pram uxor eius sc. Simul eum prostratum & semianthem ex edito despectit esulabili cum plangore ad eum statim prosilit &c.*

Plura apud Magnum Gifanium in Indice Luer. Cujus Actuarius esse non debeo, & Senecam lib. 1. de ira Cap. 1. *Non vides ut omnium animalium, simul ad nocendum insurrexerunt, præcurrant nota &c.* Vbi etiam cum Mff. malim *præcurrant nota.*

CAPVT XIV.

Latinus Drepanius Pacatus explicatus emendatus.

Vtilem & se, id est, Viro docto & bono dignam operam posuit JOHANNES LIVINEIUS in recensendis Panegyricis scribtoribus, quos ante vix agnitos cum curâ nunc & fru-

tu

Cum legimus. In ultimo cum versarer hæc notanda mihi sunt visa. pag. 231. laudat in Theodosio.

æt as sub pellibus hiemes.

Id ex more veterum. Vett. enim Tentoria è pellibus conficere solitos ut sub ijs hybernarèt prodiderè multi Ammian. Marcell. lib. 25. *Julianus ad amulationem Caesaris quadam sub pellibus scribebat.* Hoc observatum mihi, veteres etiam pellibus insedisse comedentes & coenantes Auctor Etymologici : Δόρυϑ ὁ δέμνϑ ἢ πῆϑ τῶν ἰατρῶν ἐστιασὶς κρυβίς ἢ ἰατρῆν τῆσφι δὲ τῶν δειγμάτων, ὅτι πῆϑ τῶν δερμάτων καὶ θύρασι ἐπιτέτυτο : pag. 52. Reipublicæ alloquentis Theodosii um fingitur persona : Inter alia sic ait : *Perdidi infortunata Panonias, Lugeo funus Illyrici.* An mori Illyricum potuit : Non quidem : verum Mors elegantè à Poëtis rebus inanimatis tribuitur : Sic enim urbes excisæ solovè æquatæ sæpe *Cadavera* appellantur. Sulpicius ad Ciceron. libr. 4. Ep. 5. *Hem nos Homunculi indignamur si quis nostram interierit aut occisus est ; quorum vitæ brevior esse debet ; quum uno loco tot oppidorum cadavera proiecta jaceant.* Et planè cum hoc nostro Ambrosius loquitur Epist. ad Faustinum 8. *Tot igitur semirutarum urbium cadavera terrarumq. sub eod. conspectu funera.* Lucret. lib. 2. *Cur supra bellum Thebanum & funera Troia &c.* vid. Pct. Fabr. lib. 1. Semestr. cap. 9. &c. pag. 255. *Non contentus ipse ultro vitæ reiecitse atenis vitæ corrigendis curam abiecit.* 1. curam adiecit. *Quod & latina & Optimis quibusque frequentata.* pag. 257. Vbi de Amicitia : *Humilis inquit hac Virtus dubiumq. Virtus judicabatur. Nec palatii digna sed periculis habebatur.* Illud periculis cassa nuce hic non emam, quid si pagicolis, quomodo ap. Apul. rectè *Sacericola* emendavit Janus Guliel. aut : *solum viculis digna iudicabatur.* certe aliquid tale vel simile poscit sententia : Im-

mo clamat. p. 25. *Pari benignitate cum plures adficere bonorū
ribus velles quam bonorum loca admitterent.*

*Lego, quam honorum loca admitterent, concinnius veriusq;
p. seq. Sed quod facere magnas urbes ingressi solemus, ut prius
mum sacras ades & dicata Numini summo delubra visamus
&c. Vide an non imitatus sit Apulejum. 1. Floridorum ini-
tio. Ut ferme religiosis Viantium moris est, cum aliquis lucus
aut locus Sanctus in via oblatuſ est, votum postulare, portum
apponere, paulisper adsidere &c. Vide locum. pag. 272.*

Vix hostem inuenerat iam urgebat;

Vix pectora viderat iam terga cedebat.

Lego iam terga cadebat, id est, Vulnerabat. pag. 224.

*Quam tu non superbe ut victam, non irate ut ream, non
negligenter ut parum necessariam prateristi, sed blande libe-
raliterq; tractatam iussisti esse Romanam.*

*Facem huic loco praefert Servius in 2. Aen. Virg. Quis-
quis es, noster eris Verba sunt Imperatoris ut habemus in Li-
vio transfugam recipientis. Paulo. 1. ead. pag. Omne deside-
rium post spem impatientius est: Ita plane Symmachus, Ep.
3. libr. 1. Solent impatientes dilatorius esse, qui sperant in se
aliquid muneris conferendum. Ut & historiam Castorum,
226. pag. iisdem ferme verbis apud Symm, quoque habes,
lib. 1. Ep. 89 Familiarem certe Symmacho fuisse arguit hu-
jus ad eum Epistola, libr. 8. 13. Si modo adhuc scribita pag.
281. legitur:*

*Hac ebore reddantur, hac marmore, hac in coloribus vi-
vant, hac in aramoveantur, hac gemmis augeant pretium.*

*Vide num rectius sic legatur: hac in are moveantur,
hac in gemmis augeant pretium.*

CAPVT XV.

Symmachus Correctus.

Elec

Eleganter GASPER SCHOPPIUS Verisimil. lib. 2. cap. 5. emendat locum è Symm. Ep. 37. libr. 1. *Vt amicitiam suam boni uberent, id est, augeant: Labitur tamen cum ait à nullo dictum nisi à Palladio eo significatu: Hoc velut coitu steriles arbores uberantur. Nam idem Symm, ita alibi quoque loquitur: Epist. sc. 1. lib. 3. Nam jejunas aures meas & praeclari eloquii tui satis superque sitientes, affatus largior debuit uberare. Etiam Plin. in Panegyri. p. 31. Edit. Livinell. Et caelo quidem nunquam benignitas tanta, ut omnes simul terras uberet foveatque. Sed redeo ad Symmachum, Ep. 52. lib. 1.*

Atilio factum putas quod fascibus aratra mutavit & in medio sementis opere anhelos boves statuit rusticus Magister atus s. leg. stirit. Nam

Sistere hoc significatu verbum accomodum, Epist. 66. lib. 3. legitur. Vos malo cum Atilio rusticari & ludum virium sequi, quam bonis verbis deduci ad instituta desideria. Schoppius cui Symmachus plurimum debet, adiutus à Varrone emendat: Indum rurium sequi quam bovis Urbis d. a. i. restitissimè nisi quod malim legere lusum rurium: sic alibi memini legere canosa pagorum incolere. Epist. 27. libr. 6. Diu mecum ipse contendi ut ad vos pignus commune dmitterem.

An hic legenti est: utrum: An, ut, tantum valet? & in certè sic apud Petronium etiam video usurpari, pag. 63. Edit. Woverianæ.

Deos immortales rerum humanarum agere curam puto, intellexisti O Tryphana: Nam imprudentes noxios in nostrum induxere navigium & quid fecissent admonuerunt pari somniorum consensu: Ita vide, ut profit illis ignoscere, quos ad penam ipse Deus deduxit. Eod. Ep. 29.

In spem vitæ rediisse me nuncio post internorum dolorem, qui me vobis repente subtraxerat.

Pro

Pro internorum malim legere intestinorum adductus alia Ep. huius libri nempe. 74. *Renum dolore discrucior*: Postea pro repente malim, pene: quia præcedit: *Nuncio in spem visæ rediisse me.* Eiusd. lib. Ep. 77.

Nec tamen pariter diligentia quamvis honor vicissitudinis negligatur. Nam quæ ex more sunt etiam gratuita delectantur.

Leve subest vitium, vitium tamen; lego *Nam quæ ex amore sunt.* Ep. 19. libr. 8.

Omnium temporum vices in otio raris exigeres, qui patriam fame in agris dominante non respicis.

Quid si l. ruri: sicut domi, belli; ita certè sæpè loquitur. libr. 3. Ep. 182, libr. 9. Ep. 28. ferè ita: *Ruricum parentibus optabar*: Non diffiteor tamen legisse me apud eundem, Ep. 76. lib. 5. *Agri quiete delector &c.* Libr. 10. Ep. 14.

De quibus fidem tuam sponsonem teneo cui facilis succedet effectus si peculiariter in rem missis suffragari nifus adfuerit.

Lego certus: *irremissus s. t. nifus.* nihil accommodatus. Eiusd. Ep. 19. *Verum ne existimetur oblata fastidiosè sperare nisi instantèr exegerit. malo spernere, & fortean rectius.* Etsi sperare locum quoque habere possit.

CAPVT XVI.

Apuleius denuo tentatus.

PERgo in Apuleio quoque & in libr. xi. pag. 202. miror vitium quoddam usque huc insidere potuisse: Legitur lin. 6. aut præter propter: *aures enormes repetunt parvitatē pristinam, dentes saxei redeunt ad humanam minutiam*: Valeant illi hic *saxei dentes* si quid ego video & *maximi* succedant: præcedit enim *enormes*, quod item Magnitudinem notat. Ead.

Name

Nam me, cum primum n. t. d. *Asinus compressis in ar-*
tum feminibus & superstrictis accuratè manibus quantum nu-
do licebat velamento me naturali probe muniveram.

Ego *propere munito.* Ejus rei rationem dicam nempe quia
 illud *probe* improbare videtur quod præcedit *quantum nudo*
licebat. Meum verò *propere* agnoscit illud cum primum &
 relinquo tamen cui libet suum judicium. Ead. pag. extrema
 ferè malim *sobria religionis observatione famosus*: quam *so-*
bria religionis pag. 209. Paulo infra *medium*:

Et humeris dependebat pone tergum, talorum tenuis pre-
tiosa chlamyda.

Putem concinnius legi: *Ex humeris dependebat &c.* Sic libri
 1. *Et ante Pacilen* scriptum fuit pro *ex ante Pacilen.* Levis
 est hæc fateor emendatio, cui de alieno gratiæ quid facere
 studebo. In Precazione illa Lucii ad Homines reformati le-
 gitur initio;

Tu rotas orbem lumnas solem, &c.

CL. RITTERSHVSIVS meus mavult *elumnas*, aut si tu
 mavis *delumnas*: Præter enim quod ipsa vox, *lumnas*, ra-
 ra, etiam barbara videtur, correctionem sensus postulare
 videtur ipse: Hoc enim in vulgus notum Lunam solis ob-
 scurare potius Lumen & Eclipsin causare quam ut ei luce sua
 commode. Gaudeo etiam ejusdem fuisse cum animi *ill-*
la particula emendanda pag. seq. 211. ubi legitur:

Dea quidem me tantum sacris imbutum ac magni DEI
Deumque summi Parentis invicti Osyris nec dum sacris illu-
stratum.

Legendum inquam: *At magni DEI &c.* nec vitio mihi dan-
 dum si hæc leviuscula post tot Doctiss. hominum in hoc Au-
 ctore emaculando operas displicere non possunt. In t. Floris
 dorum pag. 219.

42
*Et apud illos gens que nihil amplius quam bubulcitate
 novere, idque ad cognomen illis Bubulcis inditum:
 Lego cenſeo: Inde adeo cognomen illis bubulcis inditum. Il-
 lud adeo etiam Colvio in mentem fuisse poſtea vidi & gavi-
 ſus ſum. Paulo infra Malim Juniores pro Minoribus: Certè
 illud Senibus aptius reſpondet & Minores frequentius de
 poſteris legiſſe recordor.*

*Arnobius libr. 3. Veſuſtas edidit priſca & minorum trans-
 miſit atati. Plin. Paneg. Veniet ergo tempus viſere quo poſtea
 viſendumque tradere minoribus ſuis geſtient.*

*Initio libr. 3. Florid. ubi de Philomene: Namq̄ eum et-
 iam viciſſe ſapenumero pudet dicere: legendum cenſeo, Nam-
 que eum etiam viciſſe ſapenumero pudet dicere. Facile fuit
 perire Syllabam ſe in viciſſe & abſorberi ab inſequenti di-
 ctione ſapenumero: Adhibeatur Agell. cap. 4. libr. 17. De
 morte verò Philemonis alia Valer. Max. recitat, docente
 me Clariff. RITTERSHVNO, libr. 9. cap. 20. Statim infra
 nolim ſententiam mutaſſe Colvium. Ego certè mutare
 nondum poſſum. Leg. enim ajo: ac nodos lucide explicatos:
 Implicati enim nodi dicuntur: quod verò Colvius adfert
 vere orne nimis ſit ingenioſum quod pace tamen Optimi ju-
 venis beatorum Manium dictum velim. pag. 233. lin. 1. E-
 juſd. libr.*

*Hac ego ita facta ut commemoravi olim didiceram: ſed
 audies me meo periculo recordatus.*

*Illud audies me ſuſpectum mihi ſemper fuit ſ. non in-
 commodè legatur: ſed hodie ferme meo periculo recordatus.
 Aut quod poſtea in mentem venit: ſed ante has dies ferme
 meo periculo record. &c. Eod. libr. extremo: Metuo quidem
 Scipio &c. & ne me in preſentiarum refrenet (ita lego, non
 refrenes) vel tua generoſa modeſtia vel mea ingenua veretur-
 dia.*

CAPVT XVII.

Petronius tentatus.

Vere Arbitr Elegantiarum est Petronius, quicquid Ca-
tones contradicant, & bonorum manibus terendus: li-
cet Hellepontiacò par sit Priapo, ut ille cecinit: In eo cum
essem hæsitavi non raro: Expedit tamen me sapius Johan-
nes à Wouvyeren è felici illa Belgarum & ubere ingenio-
rum laudatissimorum regione oriundus, in quibus quando-
que ulteriorem curam ponendam videbam: quæ hoc Cap.
proponere animus est: pag. 6. circa medium;

*Consedii puer super lectum & manantes lachrymas pollice
expressit. Perturbatus ergò habitu fratris, quid accidisset
quaesivi.*

Quid est lachrymas manantes pollice exprimere: hoc puero-
rum esse quisque novit, quod soleant lachrymas pollice ex-
tergere, quare legendum conijciam: pollice extersit. Hoc
amplius: Malim; perturbatus ego, quam ergo: Tertio junio-
res velim notent Habitum hic pro specie & facie totius cor-
poris positum. Hoc modo Livius lib. 2. Obsita erat squallore
vestis, fædior corporis habitus pallore ac macie perempti. I-
dem lib. 30. Si quemadmodum oris habitus cernitur oculis,
sic & animus intus cerni posset. Etiam Cicero pro Lælio:
Cum Q. Metellus integerrima aetate, optimo habitu, maximis
viribus eriperetur indignissime bonis omnibus. p. 14.

Contemniturpe est legem donare superbum

Hoc amo quod possum qualibet ire via.

Timide dico, antehos 4. annos cum recens è nundi-
nis adferretur, cogitabam leg. Hoc amo quod possum aquali-
ter ire viam: Nunc video commodius legi posse

Hoc amo quod possum utralibet ire via.

Ead. pag. *Tres enim erant muliercula. si quid vellent conari, infirmissima scilicet contra nos, si n̄ aliud virilis sexus esset: Miror non visum esse quod subest. Liego:*

Scilicet contra quas, si nihil aliud virilis sexus esset:

In impudico illo carmine. p. 17. legitur:

Molles veterēs Deliaci manu recipi.

Veteres interpretantur exoletos: Nescio quo modo conveniat Epitheton superioribus:

Pede tendite cursum addite convolatę plantę

Femorę facili.

Perpendes mecum Lector, an locum habere non possit: *teretes*, id est, rotundi cujusmodi homines agiles, in vulgus jam notum. Servius in 6. Æn. pag. 410. lit. E. *Teres est rotundum aliquid cum proprietate: Ut: incumbens tereti Damon sic capit Oliva. Horat. Brachia & vultum teretesq; suras integer laudo. teretes circumdare humeros: 6. Æn. Mansit illud linguę nostrę. Commendaturi enim hominem viribus moribusque etiam forma egregiam dicere solemus; Das ist ein runder Kerl. pag. 57. Notavi mihi morem à Magnis viris non notatum aut potius neglectum, mihi tamen in hoc solo lectum. Nempe moris fuisse ut Languentibus darent manum præsertim capite opertis: An fortè ibi legi: *Quis non adire manum languentibus volet*, quomodo Plautus, Sc. officij causã & humanitatis communis testandã,*

CAPVT XIIII.

Quintilianus emendatus

Item

LL. 12. Tab.

Quintilianum Oratorem de quo verissime Martialis ec-
cinit;

Quint

Quintilianæ vaga moderatior summe iuventutis.

Gratia Romana Quintilianæ toga:

Cum Ms. bono, beneficio CL. RITTERSHUSI, consuli, cuius Variantis lectiones, quæ meliores mihi visæ sunt, proponam, doctiorum iudicium exquirens. Libr. 1. cap: 8. *An cuiuslibet auris est exigere literarum sonos. Ms. An cuiuslibet artis: Ita fanè Græci τῆς τοῦ ἄνευ τῆς. Eiusd. libri cap. 9. Occurrat mihi forsitan aliquis, quid hic promisso tanti operis dignum: Manusc. promissor: Nec male: omnino enim ad illud Horati respexisse censeo in arte Poëtica: Quid dignum tanto feret hic promissor hiatu: Dignum verò patrio casui quoque rectè jungi sciunt pueri etiam, nisi qui nondum ære lavantur. Eod. cap. Per quot autem & quas accidat species non satis convenit, qui planissimè quadripartitam volunt efferationem: Ms. melius: sunt qui planiss. Eod. At ego dubito an id improprium potius appellem, significatione enim deerrat: Ms. rectissimè deerrat. Sic Plautus meus in Menæch. sc. voltis: Cum patre ut abij Tarentum ad mercatum, tum postea inter hominès me deerrare à Patre, atque inde avehij. Virg. in Moelib; Vir gregis ipse caper deerraverat. Lucræti. libr. 3. Deerrarunt passim motus absensibus omnes.*

Eod.

Nequè enim artem Grammaticam componere aggressi sumus, sed cum in ordinem incurreret.

Ms. cum in ordine incurreret. Sic Petron. pag. 14. *Ideo vetui hodie in hoc diversorio quemquam mortalium admitti. In LL. 12. Tab. Si furusus existet, agnatorum gentiliumq; in eo pecuniâq; eius potestas esto: ita citant Cicero Vlpianus &c. Auctor Rhetor ad Herenn. Et quoniam commodum in ll. 12. Tab. incidi, non possum mihi imperare quin locum unum alterumque ibi adiangam. Sub. Titulo de jure Publi. citante Stephano Pighio in Annal. lib. 3. pag. 149.*

At si quid erit quod extra magistratus caratio usus sit, qui caret populus creato, eiq; ius caratio usus sit, qui caret, populus creato, eiq; ius carandi dato.

Ambigit PICHIVS de illo usus sit, & ait subscribam as libi avus sit; hinc leg. opus sit. Ego leg. omnino censeo: usus sit pro usus sit: Sicut carare pro curare. Usus est hanc rem pro opus est jam vulgarium est. Ex iisdem Legibus Agell. citat lib. 20. c. 1. Si morbus avitasve vitium est: AEvitatem scio ab Arnobio libr. 2, & 3. usurpari Gloss. vetus avitas id est vitia vitia: Concinnius tamen legerim; Si morbus avitasve vitium est.

Gloss. Anita (ita enim lego non Antas) ἄνιτα. Et ita Agell. Ann. Verba legis que iumentum dari iubet agro aut scavi in ius vocato. Sed ad Quintilianum redeo. Eod. cap. Non enim cum primum fingerentur homines, analogia demissa caelo formam loquendi dedit. Ms. habet: Non enim cum primum nomina fingerent homines &c. Extremo ferè eo capite. Libri vulgati habent Gabinius alij Cuius Mss. Gavine. Ibid.

At Lalius pituitam quia petit vitam: Mss. L. Aelius pituitam quia pitiat vitam, quod non capio quidem, ponere tamen volui, ut ingeniosi exercendi ingenij sui materiam habeant. An fortè simplex à quo pitissu deinde tractum.

CAPVT XIX.

Apuleius emendatus.

Recipio ad Apuleium me adeoque nepam imitabor & recessum me ad librum 1. dabo. In eo pag. 7. Exempli. mei legitur:

Me quoque evolutum & excussum humi recidens in inversum cooperit ac tegit.

Lego universum. libr. 2. pag. 21. Sed in mea Fotide non operosus

suu sed inordinatus ornatus addchat gratiam: Malim, neque repugnante GL. RITTERSH; Inornatus ornatus: quomodo innubta nubtia funera nefunera, apud Catull. Inuita vita, apud Cicer. ni fallor: quomodo joculariter dictum interpretor quod est apud Plautum Capteiveis Sc. Miser homo.

Neque magis effertum fame

Nisi fallor enim opletum inanis legi. Vnde vix est ut adsentiar Jano Isacio Pontano qui ex Vet. Cod. *effractum* mavult. pag. 29. Eiusd.

Vix sineram & illico me produxit ad domum quampiam &c.

Per quamdam brevem posticulam introvocat me & conclave quoddam obseratis liminibus umbrosam demonstrat matronam flebilem.

Lego *introvocat me in conclave quoddam obseratis luminibus umbrosam demonstrans. Lumina* sive pro splendore accipias, pro me est, sive pro fenestris, ostendam locum Genethiaci Maximiano Aug. à Mamertino dicti. pag. 106. Livineius edidit:

Tecta ipsa se (ut audio) pane comosoverant, omnibus viris feminis parvulis senibus aut per fores in publicum proruentibus, aut per superiora adium lumina imminuentibus (ita dico mavult. quam limina.)

Addam locum Ciceronis de Oratore:

Cum ades venderet, in mancipio lumina uti tum erant, ita recepit.

Neque solum Latini hoc loquendi genus amarunt, sed & olim Hebraei. Nam Genes. 6. vers. 16. legitur: *Tzohar fa cito arca*, id est, *lumen*; quod vocabulum postea explicatur cap. 8. vers. 6. *Et aperuit Noe fenestram (Hallon) quam fecerat.* quod me docuisse Jan. Drusium. Quæst. Hebraic. libr. 3.

Quæst.

Quæst. 47. non debeo diffiteri ut cuius multijugam eruditionem non possum satis laudare: quippe qui quantum ex ipsius scribitis profecerim probe scio, pag. 30. leg.

Abi inquit fatue, qui in domofuæstæ canas & parva requiris:

Quæ illæ partes: COLVIUS tacet: Plaut. Menach. videtur juvare. Sc. Botin. utt. *Satur nunc loquitur de me & partem meam.* & Apul. ipse libr. 7. fuisse scilicet portiones ciborum singulis distribui solitas, & ita Petronianus ille de ovis panyonis.

Ego quidem penè proieci partem meam, nam videbatur jam in pullum mihi casisse. E Suetonio locum, e Calig. c. 18. WOYERENIUS quoque notavit & Homero, quem ad Petronium vide. libr. 3. pag. 47. extremâ visitur:

Et haurito plusculo uncto.

Leg. unguento. Errori fuit compendium scribendi unguento quomodo librarij solent. Lib. 4. pag. 57. *Tunc nos in ancipiti pericula constituti vel opprimendi nostri vel deferendi scy medium è re nata validum eo volente comminiscimus: leg. censeo, medium è re nata calidum.* Sicut pag. 59. *Tunc è re nata subtile consilium comminiscimur: Calidum pro celeri & subtili sæpe apud meum Plautum. Milite, Cedoc alidum consilium cito.* Mostell. sc. Scelestio. *Calidum mendacium.* Terent. Eunuch. *Vide ne nimium calidum hoc sit modo.* Græci etiam *Ἰσχυρὸς* ita accipiunt, ex quo *Ἰσχυρὸς*, qui calidis consiliis in rebus gerendis utuntur.

Ead. pag. *Cur enim manu qua jugulare & rapere sola possit fortem latronem supervivere.* Credo cuivis sententiam claudicare apparere: Medicina tamen nondum facta: quid si legamus:

Turpe sine manu, qua sola rapere & jugulare &c.

Sententia planâ immutatione levissimâ.

CAP.

CAPUT XX.

Festus iterum tentatus.

Libro III. Festus *Consilij* veriverbum indagans, sic ait: *Consilium vel à consulendo dictum, vel quod in unam sententiam plurimum mentes consiliant & conveniant. Lego confideant, quam veteris fuisse libri lectionem margo sive charta pura loquitur: inductus maxime auctoritate Servij, cuius verba initio libr. nono Æn. adscribo. Nam & ipsa consilia à sedendo quasi consilia dicta sunt. Sedentium enim animi tranquilliores sunt.*

D. litera in L mutata more vetusto, cujus exempla apud Festum plurima. Hinc *sedere* apud Auctores pro consilium dare ponitur, monente eod. Servio. Quamvis apud Virgil. Eod. libr. 9. *Consilium stantium* describitur. Verum *instigare*. Fortean inde *considerare* quoque dictum, q. *considerando* aliquid expendere sive æstimare; Nam illud, quod de syderibus, in veterato errore creditur, *Ibid. Consulas*, inquit, *Antiqui ponebant non tantum pro consilium petas & perconteris, sed etiam pro iudices & statuas.* Verè ita, & vellem Magni Scaliger plura præter unum adtulisset exempla: Artl in Bruto habet: *Qui rectè consulat consul cluat.* Nos in gratiam studioforum adjicimus ex observatione Magni Gifani quod apud Livium libr. 3. *visitur: Abstinebatur à Patribus, in humiliores libidinosè crudeliterq. consulebatur.* Ira Terent. Heauton. Act. 3. sc. *quia pessime istuc in te atque illum consulis.* In voce obstrudant Titinnij versus monstruosè citatur:

Obstrudulenti aliquid quod peccem sedens,

Scaliger illud Naturæ *Φύσις* *ὀλιγύμνα* legit

Obstrude tentis aliquid quod peccem sedens,

G

Et

Et quis ab hoc Sermone seorsim sentiat facile: Praefatus veniam, meam propterea sententiam. Legendum itaque putem non male: *DA obstrudenti aliquid, quo os peccetam, sodes.* Loquendi modum primum ex Plauto mecenaurio, apud quem Mollitiam sc. Scelestiozem, Scelus viri Tranio de Danistâ Herum ita alloquitur:

— *Obsecra hercle te iube*

Obici argentum huic ob os impura belua.

T. iubeam. Et. iube homini argento os verberarier. Os peccetere vero Plautinum esse in vulgus notum.

Obstrudentum autem verbum antiquum fuisse manifeste Festi verba arguunt.

In obpudiat lego: quod pueri pavendo coercentur non pavendo. Aut si malis pavendo.

In Ora Extrema: versus Cæciliæ Eschryone citatur, quo oram cum pro initio rei usurpasse docetur, ille ita conceptus legitur:

Oram reperire nullam quam expediam queo.

Quam bene nescio: iurare autem, legendum:

Oram reperire nullam qua me expediam queo.

Et sic malim pro termino accipere. Nullus tamen nego *Ora* rectè pro principio etiam poni Gloss. Vetus *Ora*: *πρόσωπα* *σώματα* *δεξι* & docuit indice Lucr. Gifanius fautor noster & amicus Magnus, exemplis Arnobi, Ennæ, Virgill. Erisque sensus Cæcilianæ versus, quod varamibia sequatur, veteri verbo, quo usus est Ausonius in Præfatione Technopægnij de quò videndus Magnus Scaliger in Ausonianis lectis onibus.

CAPUT XXI.

In Festo perrectum.

Non

Non ego primus sum qui falli Festum non raro in Verbis sive Etymologiis suis cenfeo. Aut Paulli forte ea culpa: Multi isque me longe doctiores etiam nec recte illi causam eam dicunt: quorum factum ipse nec culpo nec laudo: Hoc, quod me privasim offendit, potius commonefacio. *Aurum* inquit dictum, quia præcipue custoditur, Græceni enim *ἀπὸ τοῦ κρυπτεῖν* custodire dicitur. Unde & *Thesaurum*: Hipocrates Medicus de nomine inventoris id dictum putat, quem vocitatum ait *Aurum*. Quidam à similitudine *Aurora* coloris nomen traxisse existimant; nonnulli, quia mentes hominum vertat, alij à Sabinis translatum putant, quod illi *ausura* dicebant.

Etymologia quintuplex:

Prima nimium generalis est: Nam & argentum custoditur.

Alterta incerta ne quid gravius dicam.

Tertiam non ita improbo, quia propius verum est meo quidem iudicio, de quo postea.

Quarta prioribus si non deterior certe non melior, cui ad sentum tamen non omnia ex parte negare Illustr. Scalliger videtur: Non enim aurum solum auruncat hominum mentes, (etsi utinam solum) sed & alia innumera: Quid tu ergo afferes inquis, Dicam, at non meis verbis, sed quem sententiam meam fundum habeo Servij, Virgilius Poëtarum sine lite Princeps. VI. Æn. ait:

Discolor unde auri per ramos aura refulsit

Ad eum locum *Auri aura*, inquit Servius, id est, *splendor auri*. Horat. *Tua ne res ardet aura maritos*, id est, *splendor*. Hinc & *aurum* dicitur, à splendore qui est in eo metallo: Hinc & *aurati* dicti quos favos splendidos reddit. Nonne pulcherrime pariter & verissime. At jam audio te, unde

aura? Expediam te & Græca origine, & ne quid queri possis, ipsa omnium reliquarum matre Sancta Hebræa. Græci splendescere dicunt, a^o iisdem, aurora Or Hebræis lucem significat, quæ Etymologia posterior si nulla alia ratione niteretur saltém quia probavit eam flos ille olim Germaniæ suæ immo universæ ad eam Europæ ornamentum, Joachim. Camerarius, omnibus atro contra cara esse deberet.

CAPUT XXII.

In Valerio Flacco aliquot mendata sublata

Vere judicavit de Valerio Flacco Quintilianus confirmatissimi judicii Vir, multum in aetate ejus morte linguam Latinam mansisse: Unde Luc. Carrioni non exigua debetur gratia, qui magnam in eo restituendo nitore suo posuit operam. Quod utinam verò melioribus pluribusve libris uti potuisset: Nam quædam adhuc in eo ferri nequam posse manifestum fiet ex his quæ proponunt. Lib. I. legitur Exemplari Carrionis:

Non mihi Thessalica pietas culpanda Tyranni;

Meus liber impetras rectissime:

Eod. Quos iam mente dies quam sæva insomnia curia

Prospicio l. qua sæva insomnia.

*Eod. Qui gemitus trasque parentis et murmur Graium
Dona feret.*

Meus liber Damna, quod probat etiam Carrio.

Eod. libr. O Domus ô freti nequicquam prole nepotes,

Male nepotes l. ex meo parentes.

Extremo libro:

— tum porta quanta sinistra

Pena docet maneat Peliam, quo limine, monstrat.

Legend.

Legenti. Mantant Pelsam qua limina monstrat.

Lib. 2. Manet illa virum famulasq; fatigat

Littoribus:

Apage illud Littoribus: Meus Velleribus rectè. Sequitur enim: tards repetunt qua tempora belli.

Ante totum & longo mulcent insomnia pensò

Eod. Obvia quaque eadem retrahit q; audit q; neque ulli

Vana fides.

Legend. Obvia quaque eadem tradit q; addit que

Eod. Magnis cum fratribus Euris.

Inveniat Aegæ tenditque ad littora Pontum:

Meus liber, truditque ad littora pontum:

Paulo infra:

Quam bellator equus longa quem frigida pacè

Ferra iuvat brevis in laevos piger angitur orbes.

Meus liber alterum versum sic concipit:

Cura iuvant, quique in laevos piger angitur orbes.

Nescio an rectius.

Eod lib. Iamque agmina toto Pistris adest:

Noster liber: Præstus adest:

Initio libr. 3i

Cycicus abscessu lachrymans eui. tradit Amicè

Muneribus primas coninx. Percossa vates.

Noster melius si quid ego video:

Cycicus abscessu lachrymans oneratque superbis

Muneribus &c.

Eod. libr. — Ecce super foribus bellona reclusis

Nuda latus passuque movens Orichalca sonoro.

Lego ex mto: Nuda latus flatuque movens &c.

Stratim infra:

Hæc precor exsuvas & prima cadavera Nestor.

Linguite ait ferro, potius mihi dextera ferro

Navet opus.

Elegantius veriusque legatur;

Linguite ait pheretro, Sic Virgil. 6.

En. Pars ingenti subiere pheretro,

Paullo — Nox alta cadentium

Ingentes donat sonitus,

Legc. Ingentes duplicat sonitus,

Sequitur enim ruget q. ruinas.

Statim: talis abitus ea gaudia fingit

Legc. tales abitus: precedit enim jam pulsa sibi cessisse

Pelasgum Aemina.

Sed de hoc Poëta si Deus vitam largitus fuerit alio loco melius merebimur.

C A P U T X X I I I .

I. Cujaci *ἄμφοτερόν ἀμαρτία*. Adfleo.

IACOBVS CVJACIVS Jurisconsultorum Smaragdus, in *Comm. suis de Feudis*, libr. 1. Tit. 2. Vbi explicat quid sit *Astaliu[m] facere* ait esse frustrari decipere, atque in Feudalibus *Astum* animum ait esse dolosum, id quod aliquot probat LL. Adjicit: quomodo quoque Plantus loquitur *Poenulo*: Coepi inquirere locum ea fab. Repperique tandem *Ejus* fab. sc. Fuit hodie: sed ignoreant mihi sancti Manes maximi illius viri: lapsus est memoria. Ita enim ibi cum de plagio & furto ceclaturum filiarum *Poeni Adelphasium* & *Anterastelis* arguerentur à *Poenno* & *Agorastocle*: bene sibi conscia & à scelere ut sibi quidem videbatur immunis *Adelphasium* ait: *Miseratimeo quid sit hoc negotij mea soror ita stupida sine animo adfleo*, id est: *Animus meus exulat à me.*

Elegans est verbum in Gloss. Veteri ἀμφοτερόν. Adfleo:

EO

Bo Plantis utitur bis sensu pulcherrimo: Pœnulo sc. *Ain tu,
sere extrema:*

Heu vercle mortalem catum

Malum crudumque & callidum atque subdolum

Vt adflet, ut illud gestu faciat facilis.

& Persa se. Omnem rem: *Vt affleat cum illa me.*

Nescio, sed si quid mihi in his rebus sensus restituendum putem verbum hoc Romana fidicini Lyræ Horatio qui ubi Satyricum planè in modum vitium gentis humanæ perstringit, quod Græci *κολανία*, nos *Adulationem* appellamus, ait:

Vt videntibus adridet ita flentibus adsunt.

Suspectum mihi, fateor, semper illud *Adsunt* fuit, restituo *Adflent*. Sic videre est justam oppositionem: Neque compositio illi peregrina fuit, nam ita in Odis quoque ait:

Pauperis ingenium querebar applorans tibi.

Sic apud Catull. malim *adiubere* nisi Divinus Scaliger contra sentiat. Sic apud Varronem initio libro primo. Item *ad veneror Minervam & Venerem*, id est, præter dicta numina etiam hæc veneror. Non possum tamen quin dicam me similem illi locum apud Valerium Flaccum legisse lib. 2. Argonauticorum: Vbi legitur:

— Simulant que cohors delubraque festa

Fronde tegunt, læaque viris venientibus adsunt.

CAPVT XXIV.

Capitolinus bis, Lampridius semel, Tacitus semel emendati.

NVnquam digna reddi potest summo huius seculi viro ISAACO GASABONO græco, pro *doctissimo* in sex Historiæ Augustæ scriptores Commentario. In Capitolini M.

ANTO

ANTONIO Philofopho nuper cum verfaret incidit in eum locum; *Tanta autem pestilentia fuit, ut vehiculis cadauera sint exportata farracisque. Tunc autem Antonini leges sepeliendi sepulcrorumque asperiffimas lanxerunt. Quandoquidem caverunt, ne uti quis vellet fabricaret sepulchrum.* Rurſus Doctiffimus Vir innui leges coercentes immodicos hereditarum sumtus: agnoſcit verò non fuiſſe peſtilentia tempore opportunam illam legem, quare vocula adiectione locum iracenſet integrandum: *quandoquidem caverunt, ut ſi quis ſuccedere vellet fabricaret ſepulchrum.* Liceat mihi dicere quid ſentiam, literulam unam demo, & ſententiam conſtare cenſeo, lego enim: *Caverunt ne uti qui vellet fabricaret ſepulchrum.*

Coarctabantur enim loca ſepeliendis cadaueribus deſtinata peculiaribus illis familiarum ſepulchris, quod tempore peſtis fieri non debebat. Quo ſolent communes loci aperiri tumulandis promiſcuè mortuis. In eodem M. Antonio paucis paginis interjectis legitur:

Orient alibus rebus ordinatus, Athenis fuiſt, & inter alia Cereris templum adijt, ut ſe innocentem probaret, & ſacrarium ſolum ingreſſus eſt. Malim ſolum ingreſſus eſt. Niſi ſacrarium ſolum velis intelligere terram ſancſtam. A Capitolino venio ad Lampridij Commodum ibi locus unus ſuſpectus mihi fuiſt; Vivens inquit cum trecentis concubinis, quas ex matronarum meretricumque delectu ad forma ſpeciem concilio averat, trecentisque alijs puberibus exoletis, quos aequè ex plebe ac nobilitate nuptusque forma diſceptatrice collegerat. Quid hoc loco illud nuptusque Caſaubonus hæret legique ait in alijs libr. nuptusque legam ego levi mutatione: quos aequè ex plebe ac nobilitate cuiusque forma diſceptatrice collegerat. Et rectè ſe habent omnia. Concludam hoc Caput loco

loco Taciti non animadverto haec tenus à quoquam, quod sciam, quem jurare tamen ausim in mendo cubare. Verba sunt libr. I. Annal. *Accendebat haec onerabatque sejanus peritiam morum Tiberij, odia in longum jaciens, qua reconderet auctaque promeret. Lego Tiberij odia in longum iacientis.* Vult enim aperire mores Tiberii de quibus dixerat. In sejanum ista non quadrant. Inspice textum & adsentieris sat scio.

CAPVT XXV.

In Servio PETRI DANIELIS quaedam emendata.

Festus illustratus emendatus.

Quantum rei literariae adjumentum adtulerit Vir CL. P^{ET}RVS DANIEL editione Servij procuratâ, vix est ut dici possit. Certè enim antè vix seipsum agnovisset Servius. Reliquit autem nobis materiam & veluti campum aperuit, in quo excurrere ingenia & exercere sese possint, dum M^S. lectiones ut vidit ita repræsentavit. Judicia publica super illis requirens. In illis hæc observata capiti huic consecrabo. In IV. Eclogâ super illum vers.

Sic animus sylvas, sylva sunt consule digna
ita Serv: *Miscetur illi — honos ut digna sint consule, id est, filio — Consulis Asinii Pollionis. Emendo & suppleo: Miscetur filio patris honos, ut digna sint Consule, id est, filio Saloniano Consulis Asinii Pollionis. Sic ferè Plinius Panegyrico: Itaque proinde summis atque infimis carus, sic imperatorem comilitonemq; miscuerat. In libr. I. Georg. pag. 19. super illa,*

Chaoniam pingui glandem mutavit arista

Inquit: *Glandem verò mutavit arista ut a ait, ut cojam pa-*

H

buda-

Paludamento mutavit. Monstrum verbi, coisam, nisi quatuor
neque scribitum neque pictum, neque fictum. *Lego togam
paludamento mutavit.* Toga pacis vestis, *Paludamentum*
Festus omne militare ornamento dicitur. Et ita scribit Clau-
dian. in quartum Honorii consulatum.

Loricam mutare togam.

Plinius item Panegyris.

Quibus erat moris paludamento mutare praetextam.

Horat. Libros Patavii & fucaticam domum

Mutare loriceis Iberis.

Synonym. libr. i. Epist. 52.

At ilio factum putas quod fascibus aratra mutavit.

Apud eundem Servium 3. Aen. pag. 282. lit. D. Historia
recensetur quae me iuvat in commendatione loci cuiusdam a-
pud Festum. *Picaculum fuerat commissum* (inquit Servius)
*tauro in Thracia immolato, & licet multa fuissent secuta sa-
crificia, intelligebatur tamen adhuc numen iratum non des-
sentibus malis, &c. Nam cum Romani iracundia matris DE-
VM laborarent, & eam nec sacrificiis nec ludis placare pos-
sent.*

Quidam Senex statuit ludis Circensibus saltavit (ita te-
go non ut haberet locus) *salutavit, quae sola causa fuit pla-
cationis.* Vnde & natum Proverbum: *Omnia secunda salta-
Senex.*

Hæc Servius: *Lego itaque apud Festum: Salva res est,
dum saltat Senex, non: dum cantat senex, ut etiam num in
Magni Scaligeri Editione visitur.* Eod. libr. pag. 303. Ele-
gans est locus, quem non modo adferam, quia mendosum
esse censeo, sed & quia mire facere potest Adolescentibus,
qui in Poësi aliquid studij ponere satagunt.

*Sanè (inquit) Noctis VII. tempora ponuntur Crepuscu-
lum,*

lum, quod est Vesper, Fax, qua lumina incanduntur, Concubium quo nos quieti damus Intempesta, id est, media, Gallicinium quo gallicant aut Conticinium post cantum gallorum, Silentium, Aurora vel crepusculum matutinum, tempus quod ante solem est.

Laborat interpunctione locus hic. Nam si tempora numerare te postules octo habebis non septem, iuvo & sano legendo conticinium post cantum gallorum silentium, id est, tempus quo galli conticescunt rursus.

Et sic septem sunt: Vesper, Fax, Concubium, Intempesta, Gallicinium, Conticinium, Aurora.

CAPVT XXVI.

Panegyrici tentati: Mamertinus tor emendatus. Incertus auctor semel.

ELEGANS est locus in Panegyri. 2. Qui est Mamertini dictus Maximiano, qui tentatus à magnis viris nondum tamen videtur perfanatus:

Tu primus omnium Imperatorum probasti, Romani imperij nullum esse terminum, nisi qui tuorum esset arborum.

Rhenanus censuit *arbitratorum*. Livineius, *laborum*. Gruterus, *ardorum*. Acidalius, *Verborum*. Lego: *armorum*: Sensu concinno: Finis tuorum armorum constituit finem imperij tui, quæcumque enim armis pervenisti, vicisti. In eiusdem Mamertini Genethliaco ita legitur:

Ille siquidem Diocletiani auctor D E V S præter depulsos quondam cæli possessione Titanes & mox deformium bella monstrorum &c.

Livineius quosdam libros præferre ait: *Biformium*. Legerim ego *multiformium* pro *mox deformium*: scriptum fuerat *moliiformium*, inde error *Multiformis* vox proba Ciceroni

ecroni Plinio Columellæ usurpata. Eodem Genethl. paucis interjectis paginis: *Statim pecua agrisque deserta omnes familiarum rusticana sylvarum & ferarum cubilia petiverunt.*

Livineius leg. notat ex *Miss. sylvas & f. c. p.* quid si legendum potius sit *arcana sylvarum & ferarum cubilia petiverunt.* Apud Symmachum certe aliquid tale legere meminimus. Addo locum ex incerto Panegyrico Constantino dicto, qui ordine Sextus est: *Eripuisti Imperator adversarius tuus gladios; ne quis incumberet dolori. Superasti & eosdem manibus suis innoxios reddidisti.*

Livineius & Val. Acidalius transmittunt locum. **JANVS GRVTERVS** Vir summus ita: Editiones exoletæ, etiam Viennenses alia distinctione, *dolore superasti, & eosdem &c.*

Ex quo ingenuose finxit **PETRVS DANIEL**: *dolore superacie, & eosdem.*

Legendum mihi videtur: *Eripuisti Imperator adversarius gladios tuos, ne quis incumberet dolore: (Sc. quod vitus succubisset) Superasti & eos à manibus suis innoxios reddidisti.*

CAPVT XXVII.

In Servio perrectum.

R Edeo ad Servium, apud quem I. Georg. pag. 60. ad Vocabulum *Favens* ita Servius.

Favens pro volens & per hoc propitiis.

Favere enim Veteres etiam velle dixerunt.

Ennius:

Matrona matros complent spectare faventes

Nonnumquam favere pro tacere ponitur, ut idem Ennius ore faventes &c.

Lego; ut idem Ennius: linguis atque ore favete.

Eod.

Eod: libr. 1; Georg. pag. 73.

Tribulaque Genus vehiculi est omni parte dentatum, unde feruntur frumenta; quò maxime in Africa utebantur.

Emendo: unde teruntur frumenta. Fundum emendationis do Varronem libr. 1. de re Rust. cap. 52.

Oportet inquit è spicis excuti grana, quod fit apud alios iumentis iunctis ad tribulo. Id fit è tabula lapidebus aut ferro asserata, qua imponit q' abriga aut pondere grandi; trahitur iumentis iunctis; ut discutiat è spica grana, aut èx ossibus dentatis cum orbiculis, quod vocant plostellum Pænicum.

De Tribulis multa præter hunc Varionis locum vide apud Doctissimum & Amicissimum GOTHOFREDVM JVGERMANNVM ad Pœmética Longi.

Ead. pag. Paulo infra ad illud: Vitis supellex ita Servius: Vitis autem supellexque — nam de genistis vel junco vel alba vite fieri solent. Lego: quoniam de genistis &c. En. 1. pag. 185. Ad illa Virgil. Quæ te genitor sententia vertit. Quæ inquit Servius pro eis aut qualis. Lego: pro cuius sententia aut qualis. Sic Virgil. Eelog. 3. Cuius pecus: ad quem locum Servius: Theocriti est carmen:

*εἰ μὲ μοι εἰ κούδαυ τίς ἐστί βότῃ ἢ ἐὰ Φιλάνδα οὐκ
ἄλλ' ἄλλαν.*

(Vbi lege ex Theocrito: αἰ βότῃ ἢ ἐὰ) Cuius autem antiq' ait virans ipsoιοιοδρα. ne diceret cuius pecus. Antiqui dicebant sicut meus, mea, meum. It a cuius, cuius, cuius. Terent. Quid virgo cuius est. Arnob. libr. 1. in cuius possessione verserunt, in cuius resitis.

Ad 3. En. Phinci historiam recitans pag. 278. adposuit inquit èt Aquilo Harpyias, qua cum et diu cibis abriperent somnosque inquietarent, hic Iasonem cum Argonautis propter vellus aureum Cæchos petentem suscepit. Labat sententia Legor, qua comedenti cibos abriperent &c. H 3 Ad

Ad 4. Æn. pag. 322. de pronubâ Junone agens ita: *Pronuba Juno est, quæ nubentibus præest. Varro Pronubam dicit, quæ ante nubserit, neque uni tantum nubta est, ideoque auspices delignantur adnubitas. leg. & quæ uni tantum nubta est.* Apud Tertullianum enim lib. de Castitate. *Vnivira pronuba dicitur, & apud Catull. in Epithal.*

Vnis senibus cognita femina.

Quamvis ibi Illustriss. SCALIGER aliter. De re tamen consentit. Festus *Pronuba* adhibebantur nubtiis quæ semel nubserant, matrimonij perspicuitatem auspicientes. Vbi vid. Heroem jam modo laudatum, qui Servl hunc locum integrè citat. Itaque illi omnino loci emendatio rescripta esto. Vnivirarum autem summus olim honor, ut notavit Servius ad illum 4. Æn. Versum.

Huic uni forsam potius succumbere culpa.

*Benè inquit culpa potius quam amori, & hoc propter antiquum ritum, quo repellabantur à sacerdotio. Id est Fortunam muliebrem non coronabant bis nubta. Quod & Tertullianus tangit: *Fortuna muliebri coronam non imponit nisi univira, sicut nec Matrimatare.**

Vid. & Hieron. Epist. ad Salvinam. Lixius libr. ult. Dec. I. *Pudicitia templo exclusa fuere quæ secundo nubissent. Jus sacrificandi habuere quæ uni solum viro nubserant.* Vide quâ de altercatione Virginis patriciæ plebeio nubtz.

CAPVT XXIIIX.

Arnobius emendatus.

IN Arnobi lectione versanti quædam notavi, quæ in hoc caput conjicere volui censenda benigno Lectori. Lib. 1. pag. 12. Editionis Hanoviensis ita legitur:

Quod si ad credendum difficilis res esset, testimoniis agere poss-

*ut possentur nostrorum, quanta quoties & qua gentes famem
fenserint horridam & aggerata interiorum vastitate.*

Non inficior aggerandi vocem probam esse, usurpa-
tam Virgilio, Curtio & Columella, ut nec illud, tolerari
hoc loco posse. Vide tamen, an non rectius legatur: *agro-
rum interiorum vastitate*. Ita certe Columella quoque 1. de
re Rust. c. 3. *Mox etiam cum agrorum vastitatem victoria no-
stra fecissent.* Cic. etiam Verrin. 6. *Vastitatem agrorum, &
Livius dixerit.*

Eiusd. libr. pag. 50. Ita visitur:

*Et tamen, isti, qui pollutas res nostras vitiorum cri-
minamini: sribiligines & vos istas libris illis in maximis at-
que deformitate admirabilibus non habetis: Sententia man-
ca. Lipsius succurrit legitque vitio verborum. Ingeniosè.
Quid si ita concipiatur: qui pollutas res nostras vitiorum cri-
minamini sribiligine, & vos istas &c. Sribiligine quid sit, vi-
de Agell. libr. 5. cap. 20. Libr. 2. pag. 75. Esurienti si de de-
ris uvam, musficam capocarduum, cucumerem, ficum, sciet
passe sedari ex omnibus his famoni? ad quo genere singula esse
debeant? Legerim: lubens quo genere singula esse debeat, id
est, edere. Genus pro modo usurpare solemne Arnobio
quin libro hoc iplo, pag. 104. *Quonam operis genere factus
est, id est, quomodo.**

Vnus locus in III. Libr. pag. 124. restat considerandus.

Verba sunt:

*Sed & illud rursum desuamus audire à vobis imposita ne
habeant hac nomina, quibus eos vocatis, an ipsi hac sibi diebus
imposuerint ludicris.*

ELMENDORSTIUS probat lectionem Cod. Romani: *de
rebus ludicris.* Eleganter quidem istud, Mihi tamen si quid
in his rebus sensus est videtur potius legendum *diebus lusti-
cis.*

ciſ. De quibus Conſule Feſtum; Luſtrici inquit dies infeſ-
tium appellantur, puellarum octavus, puerorum novus, quia
his luſtrantur atque eis nomina imponuntur.

Vid. & Plutareh. & Macrob. in Saturnal. Sueton. in
Claudio, & Scaligerum ad Feſti locum. Verum hoc Cla-
riſſ. & Arniciffimum MEYRSIVM noſtrum notaſſe jam ante
me vidi, itaque illi lubens merito reſcribo.

CAPVT XXIX.

Martialis aliquot locis tentatus.

IN Martiali poſt magnos viros hæreo adhuc in paucis qui-
buſdam, ea in medium nunc proponam cenſenda Lecto-
ri. lib. 3. Epigr. 25. ita habet:

Si temperari balneum cupis fervens,

Fauſtine quod vix Iulianus intraret

Rogo lavet uti Rhetorem Sabineum,

Neronianas is refrigerat thermas.

In tertio verſu magna eſt varietas lectionis, quam videre
eſt apud LANGIUM, GRAYTERTYſ noſter Pulmannianam
probat lectionem:

Roga lavetur Rhetorem Sabineum.

Cui non repugno quidem nitenti præferam. Mf. aucto-
ritate. Non putem tamen incommodum eſſe, quod in mea-
tem mihi fuit:

Roga lavatum Rhetorem Sabineum.

Epigr. 26. ejuſd. libri.

Prædia ſolus habes & ſolus Candide numas,

Aurea ſolus habes, myrrhina ſolus habes

Maſſica ſolus habes, & Opimi Cacuba ſolus:

Et cor ſolus habes, ſolus & ingenium.

Omnia ſolus habes; hoc me puto velle negare:

Vxorem ſed habes Candide cum populo.

Ante-

Antepenultimum versum. In vitio hærere & Mosa-
 vs & GRVTERVS videre, & quâ ab ingenio quâ à libris succi-
 currere. Si penes me sit, ita conceperim:

Omnia solus habes: hoc me parò nulla negare

Sensu hoc: Omnia alia te solum habere nolo negare. Est
 tamen aliquid, quod non habeas solus. Vxorem videlicet
 communem habet cum populo.

Epigr. 40. Eiusd. libri.

Esse tibi magnus, Thelesine videris amicus,

Tum magnus, quod das; immò ego quod recipis?

Leg. GRVTERVS; Tum magnus.

Quid si: Num magnus quod das?

Epigram. 62, ultimum distichon tale est:

Quid narras? hoc est, hoc est homo, Cotile, bellus

Res petricosa est Cotile bellus homo.

TURNEBVS & GRVTERVS ex Mss. & Vett. Edit. legunt
pertriosa est. Nihil habeo quod contradicam, cogitavi ta-
 men annon legi possit;

Res bene tricosa est, Cotile, bellus homo.

Vt alludat benè illud ad bellum hominem. Bellus iste
 tuus, mi Cotile, homo, benè tricosa res est.

Epigr. 68.

Huc est usque tibi scribitus, matrona libellus,

Cui sint scribita rogas interiora? mihi

Putem rectius esse: *inferiora*: id est, quæ infra sequuntur.

CAPVT XXX.

In Servio perrectum.

Claudam librum hunc Servio: In quo operam ponere
 neutiquam puto de nihilo esse, quamquam alicubi im-

pergit, quod humanum esse quis non videt? *Id est*, quia hoc quoque libello non mihi semel acciderit, vecui sum: capitis aut fermentati si negem, verum apud bonos paratam mihi veniam polliceor, aurigant ad eam naturam & virtus ipsorum. *Id est*, sequiores nihil metror, immo morus sum si inderet. In Servio ergo ad lib. *Æn.* 4. versu illo:

— natumque patremque

Cum genere extinxerit, memet super ipsa dedissem.

Ira notatum video; *Particulam met & te pronominiibus ad-*
ditam, putant aliqui significare quoddam, ut sit memet, met-
psum, tute tui esse. Alij autem, quod magis sequendum est, ex-
crementa Comici leporis existimant. Nam Terentius dicit:
Tute met mirabere.

Itane Excrementa? Et quidem Comici leporis? & Terentio adscribi? de quo tu, Servi ad *r. Æn.* Terentium propter solam loquendi proprietatem omnibus Comiciis prepositum! Credat Judæus Apella: lego itaque: Alij autem, quod magis sequendum est, excrementa Comici leporis existimant. Seneca Epist. 110. *Si scires cacumina arborum exple-*
mentum esse ventris.

Excrementa vero ista non esse docebit te Priscianus quem vide lib. 12. *Ut & alios Grammaticos, quos edidit o-*
marcius PYRSCHIVS noster, Trophæum & monumentum
æternum Virtuti suæ, quod, si qua modo futura est, grato
animo posteritas cognoscat & deprecabit.

Libr. vii. pag. 456. *Soly, vocis quarit consilium & Ety-*
mologiam. Eam ita promit: Solum est veluti armarium de uno
ligno ad regnum tutelam factum. Secundum alios à soliditate
dicitur. Secundum asperum per antistichon, quod solum unum
capit: quasi sodium à sedendo, Nam & sella quasi sedda dicta
est.

Locus

Locus mirificè luxatus; Restituo:

*Solum est veluti armarium de uno ligno ad Regum tute-
tam factum, vel quod solum unum capit. Secundum alios, a
soliditate dictum. Secundum Asperum per Antistichon solum
quasi sodium à sedendo. Nam & sella quasi sedda dictum est.*

**Lib. ix. pag. 494. ponit rationes, quæ in pagis peti-
tione cum olivæ ramo vitta etiam data fuerit.**

*Partim inquit, fabula partim natura efficit ratio. Nam
cum de nomine Athanarum Neptunus & Minerva contende-
rent, & iussisset Iupiter, ut illius nomine diceretur civitas,
qui nupus melius obtulisset hominibus: Equum Neptunus, Mi-
nerva olivam protulit & statim vicit. Unde cum ejus ramus
alicui offertur, indicat eum esse meliorem.*

*Hæc est illud Proverbium: Herbam do, id est, cedo vit-
torem. Quod Varro in antiquitatis libris ponit; Cum in as-
penibus herbam in modum palma dat aliquis ei, cum quo con-
tendere non cupit, & fatetur (lego, eum fatetur) esse melio-
rem. Vitta autem habet ramus olivæ ideo, ut inertiam &
imbecillitatem offerentis ostendat.*

*Scimus enim oves, unde lana aquavit, egere alieno sem-
per auxilio. Proposui elegantem locum integrum tum pro-
pter insigne illud Adagium, Herbam porrigere, tum propter
vitium quod in ejus extremo hæsit: Illud enim; aquavit,
nihil lego:*

Oves enim scimus, unde lana, è qua vitta &c.

Atque hæc hæc genus.

INDEX
RERVM ET VERBORVM
CERTISSIMVS.

A.	
A Bigere pro Abjicere.	Cap. 74
Adficio.	c. 23.
Adjubeo.	c. ibidem.
Adulatio.	ibidem.
Advenero.	ibidem.
Ædis <i>Singulari numero.</i>	c. 124
Ægrotorum vehiculum.	ibidem.
Ætas ex adfpectu non judicatur.	c. 3.
Ævitas.	c. 18.
Aggerare.	c. 28.
Agrippus adulescens Plautinus.	c. 6.
Amphitruo Plautina.	c. 3.
Anitas.	c. 18.
Antyrthion.	c. 2.
Applo-ro.	c. 27.
Ἀποδύομαι.	ibidem.
Apulcius Plauti æmulus.	c. 4.
Lucretium imitatus.	c. 9.
delectatur <i>παρελκόντων & πλεοναζῶ.</i>	ibidem.
ejus loquendi modus.	c. 8.
Arctora.	c. 12.
Astalium facere.	c. 13.
	Astus

I N D E X

Astus animus.	ibidem.
Artho montem Xerces increpavit.	c. 11.
Articas, pro Attigas.	c. 7.
Auguriorum Romana superstitio.	c. 6.
Aura, pro Splendore.	c. 21.
Aurati, qui.	ibidem.
Aurora.	c. 25.
Aurum, unde dictum.	ibidem.
B.	
Belgia.	c. 17.
Bis nuptæ repellebantur olim à sacerdotio.	c. 27.
Bucéphali Erymon, nomen, caput, armus, &c.	c. 1.
Bucéphali dicebantur equi Thessali & alij multa.	ibidem.
Βοο.	ibidem.
Βούλιμον.	ibidem.
Βουράιον.	ibidem.
C.	
C. pro G. sæpè permutati.	c. 7.
Cadaver opidi,	c. 14.
Cædere, pro Vulnerare.	ibidem.
Cæterum, pro Cæteroquin.	c. 9.
C. J. Cæsaris ridicula & impia ira.	c. 14.
Calidum, pro Celeri.	c. 19.
Casans, pro ad casum pronus.	c. 4.
Cessissem, pro Gessissem.	c. 7.
Columbarum oscula,	c. 6.
Columbatim vivere.	ibidem.
Columbarum pulli quomodo pascantur.	ibidem.
Concubium.	c. 23.
Conflages.	c. 12.
Considèro.	c. 10.
	Con-

Confidium.	ibidem.
Consilium.	ibidem.
Consulo, pro Judicio, statuo.	ibidem.
Conticinium.	C. 24.
Copia, vocabuli vera significatio.	C. 5.
Cujum, pro Cujus.	C. 27.
Cujusquemodi.	C. 13.
Curam adicere.	C. 14.

D.

D. in L. mutata.	C. 20.
Δαναῶνες.	C. 9.
Δερμῶν.	C. 19.
Ἡεμῆρας.	ibidem.
Dicendi genus in concidendo sermone frequenter usurpatum vet.	C. 7.
Dies Iustrici.	C. 28.
Dignum patrio casui rectè jungitur.	C. 18.
Doriensium pronuntiatio lit. 2.	C. 1.

E.

Eclipsin solis causat Lunæ lumen.	C. 16.
Effigies rei, pro re ipsa.	C. 1.
Equa Thessala, quid Lucillio.	ibidem.
Equi Thessali.	ibidem.
Equi Thess. notis inuistis nobiles.	ibidem.
quidam Bucephali.	ibidem.
Explementa.	C. 30.

F.

Fascinationis metuentes Thessali.	C. 1.
Fax.	C. 25.
Favens.	C. 27.
Favere.	ibidem.
	Festus

Festus fallitur saepe in verberibus & Etymologus. c. 25.

Flare. c. 12.

Fortunam muliebrem, bis nuptae coronare prohibebantur. c. 27.

Funera ne-funera. c. 19.

G.

G. pro C. c. 7.

Gallicinium. c. 25.

Genus, pro modo, c. 28.

Gnarus *αδελφικός*, à Tacito usurpatum. c. 13.

H.

Habitus, pro facie, & specie totius corporis. c. 17.

Herbam do, Proverb. c. 30.

Hirtipili. c. 12.

Honore augens remedium. c. 1.

Horatius compositione verborum saepe utitur. c. 27.

I.

Iactura. c. 2.

Ignarus, ignotus *αδελφικός*, à Tacito usurpatum. c. 13.

Invehere. c. 13.

Intempesta. c. 25.

Irae ridiculae & impiae exempla. c. 11.

Juno pronuba. c. 27.

Juramentum impium Regum Mexicanorum. c. 11.

K.

K. Litera. c. 1.

Κολοκύνθη. c. 23.

Καταρα. c. 1.

Καταρα / *κῆρυξ* equus. ibidem.

L.

Lacrimas quomodo abstergant pueri. c. 17.

Lan:

I N D E X

Linguenti manus dandi mos.	ibidem.
Lumina, pro Fenestris.	c. 19.
M.	
Magici.	c. 1.
Magicas incantationes abigens remedium.	ibidem.
Mansues.	c. 9.
Mari intempesto plagam incussit Xerxes.	c. 15.
Mexicanor. popp. mos impius in Rege consecrande.	ibid.
Minores pro Posteris.	c. 16.
Missio.	c. 11.
Mors rerum inanimatarum.	c. 14.
Multiformis.	c. 26.
N.	
Naulum, quid.	c. 9.
Nec, pro etnon.	c. 2.
Noctis septem tempora.	c. 25.
Nodi.	c. 16.
Nuptiæ innuptæ.	c. 19.
O.	
Obstrudulentum.	c. 20.
Oliva quare in petitione pacis adhibita.	c. 30.
Omnia secunda, saltat Senex Proverb.	c. 25.
Oraculum de peste Romana fuganda à puero revelatum.	c. 12.
Oracula Delphica.	ibidem.
Oratio.	c. 21.
Ornatus inornatus.	c. 19.
Ora, pro termino & pro principio.	c. 20.
Os pertere.	ibidem.
Osculorum levitas.	c. 6.
	Paca-

P.

Pacatus panegy. Apuleium imitatur.	C. 34.
Pacè, pro pacificè.	C. 36.
Pacis petitioni quæ signa & quare adhibita.	C. 35.
Partes, quid apud Plaut. & alios.	C. 19.
paenitentia à Vett. sæpè adfectata.	C. 5.
Pellibus Vett. coenabant.	C. 14.
Pestis Romæ & lutoria.	C. 12.
Petronius.	C. 17.
Pitillo.	C. 18.
Præhibuit, pro Præbuit.	C. 48.
Prætecta Romæ pueri & revelatum oraculum muneris da- ta.	C. 17.
Pronubæ.	C. 27.
Pudicitia templo excludebantur olim bis nuptæ.	C. 27.
Puerorum modus extergendi lacrimas.	C. 17.

Q.

Quam, pro priusquam.	C. 31.
Quassare est stomachantium & superborum.	C. 4.
Quin, particula asseverandi.	C. 7.

R.

Repetitio verborum Plauto usitata.	C. 3.
Ruri otari.	C. 15.

S.

Σ. dorice pronunciatum.	C. 4.
Sacrarium solum, quid.	C. 24.
Samphoras equus.	C. 1.
Scorpii attracti.	ibidem.
Sedere, pro Consilium dare.	C. 29.
Sella.	C. 20.
Senum vehiculum.	C. 12.
Sepeliendi leges.	C. 24.

K

Sepul-

Sepulera familiarum peculiaria tempore pestis fabricari non debent.	c. 24.
Simul, pro simulatque.	c. 13.
Sine animo, quid signif.	c. 23.
Solium.	c. 30.
Stribiligo.	c. 28.
T.	
Tacitus <i>παραπλοῦς</i> , verbis gnarus ignarus & similibus utitur.	c. 13.
Tentoria Vett. ex pellib.	c. 14.
Terentius.	c. 30.
Teretes, <i>id est</i> , rotundi, agiles.	c. 17.
Thesaurus, unde dictum.	c. 21.
Thessalix equi præstantiss.	c. 1.
Thessali magi & venefici.	ibid.
Tomira ad pugnam vocavit C. J. Caf.	c. 11.
Tribula.	c. 27.
Trullæ.	c. 12.
Vadimonium promittere.	c. 13.
Vara vibiam sequitur.	c. 20.
Vbéro, pro augeo.	c. 15.
Vehiculum.	c. 12.
Vehena repellens remedium.	c. 1.
Vesper.	c. 25.
Viduare, quid vetè.	c. 8.
Vita invira.	c. 19.
Vitta in pace petenda adhibita.	c. 30.
Vnivira.	c. 27.
Vnus est hanc rem, pro opus est.	c. 18.
Vt, pro utrum.	c. 15.
X.	
Xerxis ira ridicula, cum ad montem Atho investivam mitteret.	c. 11.

I N =

I N D E X

AVCTORVM VETT. TAM NOMI-
NATORVM, QVAM EMENDATORVM,

A.

A Pulcinna.	c. 1. 3. 5. 7. 8. 9. 13. 16. 19.
Aristophanes.	c. 1.
Scholiasfes.	ibidem.
Arnobius.	c. 2. 3. 10. 18. 20. 27. 28.
Athenaus.	c. 1.
Attius.	c. 20.
A. Gellius.	c. 12. 16. 18. 28.
Auct. or Rhetor. ad Herenn.	c. 18.
Ausonius.	c. 20.

B.

Biblia.	c. 18.
---------	--------

C.

Cacilius.	f. 40.
C. I. Caesar.	c. 20.
Callimachus.	c. 9.
Capitolinus.	c. 24.
Caro.	c. 12.
Catullus.	c. 23. 27.
Cicero.	c. 2. 5. 12. 13. 18. 19. 26. 28.
Claudianus.	c. 25.
Columella.	c. 1. 26. 28.
Corn. Nepos.	c. 10.
Curtius.	c. 28.

D.

Digesta Iurii	c. 2. 9.
	Dio

K

<i>Bio Cass.</i>		c. 21.
<i>Dioscorides.</i>		c. A.
	E.	
<i>Ennius.</i>		c. 20. 27.
<i>Elymologicæ auctor.</i>		c. 1, 12, 14.
<i>Eustathius.</i>		c. 1.
	F.	
<i>Festus.</i>		c. 8, 12, 20, 21, 25, 27, 28
	G.	
<i>Glossarium vetus.</i>		c. 2, 18, 20, 23.
<i>Gualtherus Ligurinus.</i>		c. 36
	H.	
<i>Hieronymus.</i>		c. 27.
<i>Hippocrates medicus.</i>		c. 21.
<i>Homerus.</i>		c. 19.
<i>Horatius.</i>		c. 1, 6, 8, 17, 18, 21, 23, 25.
	I.	
<i>Incertus Panegyrici auctor.</i>		c. 26.
	L.	
<i>Lampridius.</i>		c. 24.
<i>Leges 12. tabb.</i>		c. 18.
<i>Livius Andronicus.</i>		c. 12.
<i>Longi Pæmenica.</i>		c. 27.
<i>Lucilius.</i>		c. 1.
<i>Lucretius.</i>		c. 17, c. 9.
	M.	
<i>Macrobius.</i>		c. 12, 28.
<i>Mamertinus.</i>		c. 19, 26.
<i>Martialis.</i>		c. 8, 18, 29.
	N.	
<i>Nonius.</i>		c. 12.
		<i>Ovidius</i>

I N D E X

O.

Ovidius.

c. 2. 8.

P.

Pacatus.

c. 8. 13.

Pacuvius.

c. 12.

Palladius.

c. 14.

Petronius.

c. 8. 15. 17. 18. 19.

Plautus.

c. 3. 4. 5. 6. 7. 17. 18. 19. 20. 23.

Plinius sen.

c. 1. 16. 26.

Plinius Panegy.

c. 25.

Plutarchus.

c. 6. 17. 28.

Priscianus.

c. 306.

Prudentius.

c. 6.

Q.

Quintilianus.

c. 18. 22.

Servius.

c. 2. 5. 8. 12. 14. 17. 20. 21. 25. 27. 30.

Seneca, Philof.

c. 8. 11. 13. 30.

Suetonius.

c. 19. 28.

Symmachus.

c. 14. 15. 25. 26.

T.

Tacitus.

c. 13. 34.

Terentius.

c. 19. 20. 27. 30.

Tertullianus.

c. 27.

Theophrastus.

c. 4.

Tidullus.

c. 7.

T. Livius.

c. 6. 14. 17. 20. 27. 28.

V.

Valer. Flaccus.

c. 23. 22.

Valer. Maximus.

c. 16.

Varro.

c. 1. 6. 12. 23. 27. 30.

Verrus Flaccus.

c. 12.

Vergilius.

c. 1. 2. 4. 5. 8. 17. 18. 20. 21. 25. 28.

K 3

IN-

I N D E X.

NEOTERICORVM PARTIM
CITATORVM, PARTIM LAV.

DATORVM.

A.

Alexander ab Alexandro. C. 6.

B.

Bellonius. C. 7.

Beroaldus. C. 4.

C.

Casp. Hoffmannus. C. I.

Cœlius Rodiginus. ibidem.

Colvius. C. 4. 16. 19.

Cujacius. C. 23.

Cunrad. Rittershusius. C. 7. 13. 16. 18. 19.

E.

Elmenhorstius. C. 28.

F.

Francisc. Douza. C. I.

G.

Gothofr. Jungermannus. C. 27.

Guliel. Canterus. C. 2.

Gruterus. C. II. 20. 29.

I.

Janus Drusius. C. 19.

Janus

I N D E X

Janus Guilielmus.	c. 14.
Joachimus Camerarius.	c. 21.
Joannes à Woveren.	c. 17. 19.
Joseph. Scaliger.	c. 12. 20. 21. 23. 25. 27. 28.
Isacius Casaubonus.	c. 24.
Justus Lipsius.	c. 3. 4. 28.

L.

Lambinus.	c. 3. 6. 7.
Langius.	c. 29.
Livinejus.	c. 13. 19. 14. 26.
Lopesius Gomarus.	c. 11.
Ludov. Carrio.	c. 22.

M.

Matthiæus.	c. 14.
Meursius.	c. 25.
Modius.	c. 29.
Muretus.	c. 13.

O.

Ob. Giphanius.	c. 9. 13. 20.
----------------	---------------

P.

Petrus Daniel.	c. 25. 26.
Peucerus.	c. 6.
Putschius.	c. 30.

R.

Rhenanus.	c. 26.
-----------	--------

S.

Schickeradius.	c. 1. 4.
	Schop.

Schoppius
Stevvechius,

c. 7. 10. 15.

c. 4.

T.

Tiraquellus,

c. 7.

V.

Valens Acidalius,

c. 26.

Vulcanius.

c. 12.

F I N I S

